

VERTONE

VÝZVA, KTERÁ TĚ ZMĚNÍ
– FYZICKY, MENTÁLNĚ
I LIDSKY

CONTINENTAL
DIVIDE TRAIL
ANEB UMĚNÍ TRPĚT

LANOVÉ PARKY

LÁSKA, SANĚ
A IDITAROD

MAGlojiz

OUTDOOROVÝ MAGAZÍN

1.
2025

Tento časopis pro vás připravuje firma VERTONE, sídlící v Jablonci nad Nisou, na úpatí Jizerských hor a Krkonoš, na okraji Českého ráje, kousek od Lužických hor. Přímě v srdci outdoorového ráje, který nabízí možnosti téměř všech outdoorových aktivit, na které si vzpomenete. Rafty na Jizeře, kajaky na Kamenici, lezení na Malé Skále nebo v Sedmihorkách, paragliding na Kozákově, singletrekky na Špičáku nebo v Novém Městě pod Smrkem, běžky a sjezdovky v Jizerských horách, skialpy v Krkonoších a ještě mnohem více.

VERTONE se zabývá dovozem a distribucí vybavení pro horolezectví, kemping a turistiku, v České republice a na Slovensku zastupuje prémiové značky outdoorového světa.

POHYB, NEJLEPŠÍ PŘÍTEL ČLOVĚKA

S příchodem nového roku se člověk již tradičně snaží znovu zažehnout motory, které ke konci roku předešlého dobíhaly na neutrální či zcela zastavily. Dvanáct čerstvě vyžehlených a do komínku poskládaných měsíců nabízí skvělou příležitost, jak se s čistou hlavou pustit do plánování a plnění dosud nezdolaných cílů a výzev. Rozhodně se nemusíte ocitnout na vrcholu osmitisícovky, aby vás pocit z dobře odvedené práce nejen zahřál u srdce, ale také nabudil třeba i k něčemu většímu.

Síla jarních slunečních paprsků umí vytáhnout z postele i ty nejlenivější z nás. Každá procházka se počítá a na konci z toho mohou být solidními kilometry prošlapané boty. Pohyb nás spojuje, dokáže nás semknout, a zároveň přináší tolik potřebnou volnost tělu i duši. Navíc nic nestojí.

Zpočátku se cesta může jevit jako nekonečná a lemovaná trním, ale pokud vytrváme, brzy pocítíme pozitivní změny. Bolest odezní a promění se v radost. S každým dalším krokem a nádechem se nám začínají zvedat koutky a než hodiny odbijí právě letní poledne, budeme s úsměvem stát na konci naší dosud zapovězené trasy. Co víc, možná, že si začneme hledat i soupeře lčti parťáka, se kterým bychom mohli zdravě soutěžit, sdílet nadšení z našeho nového koníčku a pokusit se společnými silami a vzájemnou podporou zdolávat další a další vrcholy.

Důležitější je ale výrazně nepolevit z nastaveného tempa. Jistě, nemusí být každý den zrovna obloha bez mráčku a my se v žádném případě nesmíme stresovat tím, že jsme si na sebe neudělali čas, určitá pravidelnost je ale v dlouhodobé fázi klíčová. Naštěstí je pohybová aktivita možná vůbec tím nejpříjemnějším stereotypem, který můžeme vykonávat. Příroda nám otevírá náruč nepřeberných možností a vyrazit se dá prakticky kdykoli. Nehrozí tedy, že bychom se měli při naší činnosti začít nudit, což je samo o sobě velkou motivací pro to, abychom vytrvali. Lidské tělo je pro pohyb přímo stvořené a když mu ho dopřejeme dostatek, mnohonásobně se nám odvděčí.

Ať už se vydáte na celodenní túru do hor či jen tak na špacír do lesa za domem, vždy se vám dostane komplexního fyzického i smyslového obohacení, které se může třeba i v doprovodu rodiny nebo kamarádů stát tím nejúčinnějším lékem na všechny nemohy. Tak na to nezapomeňte, dobře si utáhněte boty a ještě dnes udělejte těch pár kroků, které vás postupně dovedou, kam si jen budete přát.

VÝZVA, KTERÁ TĚ ZMĚNÍ

– FYZICKY, MENTÁLNĚ I LIDSKY

@JIBE_JAHA / @JVFRANCKE

MONTANE®

Montane JIBE JAHA je nejdelší zimní výzva v Evropě, která vede z Jizerských hor přes Krkonoše, Broumovsko, Orlické hory až do Beskyd. Účastníci si mohou zvolit trasu o délce 150, 300 nebo 600 km a čelit extrémním podmínkám – mrazu, sněhu, větru i náročné navigaci. Závod není jen testem fyzické vytrvalosti, ale i mentální odolnosti, kdy se účastníci často ocitají sami se sebou a přírodou. Přestože je výzva drsná, provází ji silný pocit soukromosti, kdy se závodníci vzájemně povzbuzují a setkávají se s podporou místních „andělů“, což dělá z JIBE JAHA nezapomenutelný zážitek.

To mi takhle Tomáš Brabec, letošní účastník Jibe, v Maršově před srubem s velkým úsměvem na tváři povídá „Ty vole, to je prostě neskutečný, myjdeme po nějaké trase, po který šel nějaký typ, kterej si řekl a tady zrovna uhnou doprava, a my tady prostě uhnem dopra-

va, jenom proto, že se on tak rozhodl.“ A je to svým způsobem pravda. Trasa nemá žádný historický ani jiný význam. A když jsem trasu procházel a traseval během Pochodu za tchýní, tak zrovna byla zima jako z pohádky. Na lyžích se jezdilo téměř všude. Při zákresu do mapy jsem potom trase dodal trochu logiky (ale ne zas moc) a tak vznikla dnešní trasa. Při aktuálních zimách je proto dost nelogické, že trasa občas vede nesmyslně po poli, i když by se dalo jít kolem po cestě.

Ale ono je to jedno, nejde o trasu a podmínky na ní, jde o to, co přinese. A zrovna v rámci Montane Jibe Jaha toho přináší dost a pokaždé něco jiného. Kopce střídají roviny, krásné výhledy se mění v žádné, stezku lesem zkazí asfalt a někdy na tom všem je dokonce sníh. Jednou je tma a zima, jednou světlo a teplo, anebo pozor, taky může být světlo a zima. No těch možností je spousta. Rozmanitost na

cestě je velká. A to co, vše tam zažijete, je tím největším přínosem Jibe.

Když jsme začínali s prvním ročníkem Jibe Jaha, dali jsem si závazek, že uděláme tři vydání a pak uvidíme, jestli to dává smysl. **A letošní třetí ročník nás utvrdil v tom, že to smysl dává.** Pravda, občas člověk zapochybuje v dobách zvýšeného stresu s přípravami a zajišťováním, ale jakmile se začnou tvořit příběhy, tak se začne rýsovat smysl. Je to radost sledovat, jak se krize, bolest, pakárna mění na konci v radost a pocit z toho, že člověk něco intenzivního zažil. To obohacení zážitkem je největší odměnou pro účastníky a jeho sdílení s námi zase pro nás. Letošní ročník byl rekordní v mnoha směrech. Limit třicet účastníků byl skoro naplněn a startovalo 26 účastníků. Z toho poprvé i návštěvníci z jiných krajů než těch domácích, v jednom případě až zcela cizích krajů. Rekordní bylo i milostivé počasí. To nebývá zvykem. Na hřebenu foukalo příjemně, často svítilo slunce, málokdy mrzlo, významně nesněžilo a ani nepršelo. Sněhu sice bylo pomálu, ale ten je považován jen za bonus na trase a její případné urychlení v lyžařské sekci.

Rekordní byla i rychlost, kdy na všech trasách (150, 300 a 600 km) padly nejrychlejší časy. Velkou zásluhu na tom má i již zmíněné počasí. Jsme vlastně rádi, že moc sněhu nebylo, protože jinak by to bylo ještě rychlejší a my bychom to už nestíhali. Takže vše, jak mělo být.

I my jsme se museli rekordně rychle přesouvat mezi checkpointy, abychom stíhali všechny osobně vítat, povzbudit a navařit.

Byl to prostě opět intenzivní zážitek pro všechny zúčastněné a bylo to zase trochu jiné. A díky tomu se **Montane Jibe Jaha** posunulo o velký kus dále. Už to není punková chaotická výzva, ale počin, který má své jasné kontury a křivky. A zase jsme u toho rýsování...Jo a cítím v kolenou, že příští ročník bude hodně sněhu. A na to se těšíme.

VYZPOVÍDALI JSME
VŠECHNY ÚČASTNÍKY
A ZDE JEJICH
NEJZAJÍMAVĚJŠÍ
ODPOVĚDI:

Tak co, přijdeš přivstát taky?

1. Co tě přimělo postavit se na start Montane JIBE JAHA? Bylo to impulzivní rozhodnutí, nebo jsi se na závod dlouho připravoval/a?

- Přihlásila jsem se na poslední chvíli, ale připravovala se 4 měsíce.
- Inspirací byl Venca Francke, dlouhodobě sleduji jeho projekt. Jako triatlonista jsem hledal novou výzvu a Jibe Jaha byla ideální. Plánoval jsem vše pečlivě, včetně materiálu a fyzické i mentální přípravy.
- Rozhodnutí musí být vždy trochu impulzivní. Připravoval jsem se hlavně psychicky.
- Trénovala jsem poctivě na běžkách, ale měla jsem chodit i s batohem.
- Přihlásila jsem se po přečtení článku, bez speciální přípravy.
- Jednal jsem impulzivně, moc nad tím nepřemýšlím.
- Po poslechu podcastu s Vencou o Iditarodu jsem trénoval 5 měsíců.
- Těšil jsem se celý rok, že pojedou znovu.

- Inspirovala mě kamarádka, která závod absolvovala. Nejdříve jsem váhala, ale kolegyně mě přesvědčila a pomohla s plánováním.
- Manželka – kdybych nejel, byl bych za „saláta“.
- Miluji zimu a dlouhé trasy. Trénovala jsem 3 měsíce a přihlásila se na poslední chvíli, takže to bylo částečně impulzivní.

2. Jak bys jedním slovem popsal/a celý svůj závodní zážitek? A pokud můžeš/chceš, přidej k tomu i vysvětlení.

- Na dřevě.
- Hluboký. Silný a intenzivní zážitek, vyžadující fyzickou i mentální odolnost. Stav „flow“ a souznění s přírodou i ostatními účastníky.
- DETOX – člověk totálně vypne a řeší jen sebe.
- Volnost – mohla jsem si vše řídit sama, bez závislosti na ostatních.
- Krásná dlouhá vycházka.

- DOVOLENÁ (parádní)
- Komunita – setkání podobně smýšlejících lidí a skvělá atmosféra.
- Krásný.
- Sílenost, ale promyšlená tak, aby se dalo přežít.
- Úlet, nádhera, výzva, zážitek, radost – absolvováno ve skupině, kde jsme si vzájemně pomáhali a posouvali své hranice.
- Intenzivní.
- Dva dny krásy, jeden den utrpení – procházka je dřina.
- Výzva.

3. Byl nějaký moment, kdy sis řekl/a: „Tak tohle už fakt nedám!“? Co tě nakonec donutilo pokračovat dál?

- Vzdala jsem kvůli bolesti kolenních vazů.
- Tento moment nenastal, ale třikrát jsem musel řešit blížící se hypoglykémii.
- Myšlenky na vzdání jsem neměl, ale posledních 60 km bylo velmi náročných.
- I přes velké bolesti kolene mě nenapadlo to vzdát, byla jsem blízko cíle.
- Nebyl žádný krizový moment.
- Letos mi tahle myšlenka ani nenaskočila.
- Pár kilometrů před 150. km jsem kvůli bolesti kolene musel odstoupit.
- Když jsme museli prolézat křovím s lyžemi na batohu, i když šlo cestu obejít.
- Když jsem opustila Vrbatovu boudu a zjistila, že cesta vede přímo dolů. Bojím se sjezdů, ale nakonec jsem to zvládla a byla na sebe hrdá.
- Koleno a achilovka bolely, musel jsem změnit plán ze 300 km na 150 km, což mě nakonec dovedlo do cíle.
- Když jsem sjela z trasy na zledovatělém sjezdu do Horního Maršova, a ještě si trasu nechtěně prodloužila. Ale stejně jsem musela pokračovat.
- Třetí den, bolest šlach na noze, ale vždycky můžeš udělat ještě jeden krok navíc.

4. Jaké bylo tvé nejtěžší rozhodnutí během závodu?

- Rozhodnutí přenocovat v Harrachově a zvážit pokračování kvůli bolestem vazů.
- Žádné zásadní rozhodnutí, ale správná volba občerstvení, mazání a přezutí z běžeckých bot pomohly udržet tempo.
- Posledních 20 km jsem zastavoval každých 4–5 km, soustředění na malé úseky mi pomohlo dojít do cíle.
- Na Králickém Sněžniku jsem plánovala dojít do cíle, ale bolest kolene mě donutila ubytovat se – rozhodnutí nelituji.
- Žádné těžké rozhodnutí, snad jen brodění řeky při -10 °C. Studenou vodu nemusím.
- Vyhnout se většině oblíbených hospod po trase.
- Přiznat si, že 300 km letos nedojdu kvůli bolesti kolene.
- Rozhodnutí, jestli jít spát, nebo ne – nakonec jsem šel.
- Zvažoval jsem, zda nechat kamaráda pokračovat, když ho bolela achilovka.
- Chtěla jsem dojít co nejdříve do cíle, méně zastavovat, ale nakonec jsem se přizpůsobila skupině. Společná motivace pomohla.
- Volba mezi nepohodlným spaním venku a pohodlným ubytováním – vyhrál komfort.
- Rozhodnutí, zda po 11 hodinách v Králikách pokračovat dalších 10 hodin do CP 300. Nakonec jsem šel.
- Po 150 km jít na vlak, což znamenalo „být za saláta“.
- Největší dilema bylo přijmout, že tělo už dál nemůže, i když hlava by šla – achilovka mě donutila skončit 60 km před cílem.
- Chtěl jsem vzdát kvůli bolesti, bál jsem se přetržení achilovky.
- Kde přespat a zda vůbec spát.

5. Co tě nejvíc překvapilo – buď na trase, nebo v sobě samém?

- Pomoc ostatních se sháněním ubytování a vnitřní klid, který jsem během závodu prožívala.

MONTANE

- Jestli nechceš překonávat sám sebe, tak na to kašli.
- Podle sněhové situace odhadnout, zda se hlásit na ski nebo pěši.

7. Co jsi měl/a s sebou v batohu, co se ukázalo jako úplně zbytečné, a naopak – co ti chybělo?

- Zbytečný byl krém na obličej, chyběl mi tejp.
- Nic mi nechybělo, ale měl jsem moc zbytečných věcí – váha batohu byla moje slabina.
- Batoh měl rozumných 7 kg, ale chyběla mi termoska s teplou vodou.
- Vaříč byl zbytečný, ale aspoň jednou jsem ho použila. Nejvíc mi však chyběl menstruační kalíšek, který jsem nečekaně potřebovala už třetí den závodu.
- Jsem minimalista, nic zbytečného jsem neměla, ale teplejší spacák by se hodil.
- Ke konci byly lyže zbytečné. Co nemáš, to nepotřebuješ.
- Táhl jsem filtr na vodu, ale vody bylo dost – úplně zbytečné. Nic mi nechybělo.
- Nepromokavé ponožky jsem nevyužil, chyběly mi kolečkové lyže.
- Chyběla mi stříbrná páska na boty, ale jídla jsem měla zbytečně moc.
- Táhla jsem moc oblečení a jídla – spousta věcí byla zbytečná. Karimatku jsem nakonec nepoužila, ale lékárnička se hodila pro Honzu. Chyběl mi mobil s dobrou baterkou.
- 3/4 batohu byly zbytečné – bylo teplo a hlad se zaháněl v hospodách.
- Strečová fólie na omotání skluznic byla zbytečná, stejně jako klistry, které jsem nakonec nepoužil. Nic mi nechybělo.

8. Komu bys tenhle závod doporučil/a? Je to pro každého, nebo jen pro určitou skupinu lidí?

- Záleží na přístupu – 150 km zvládne téměř každý, ale delší trasy a rychlost vyžadují dobrou kondici a zkušenosti s pohybem v zimní přírodě.
- Vhodné pro každého, kdo chce otes-

- Atmosféra a pohoda v Czechpointu Špindl, skvělý organizační tým. Překvapilo mě, že jsem vydržel konstantně jít až do cíle.
- Jak se chůze neskutečně vleče a že mé tělo vydrží dlouho bez jídla – poslední den jsem stravu podcenil.
- Halucinace druhý večer, ale nebyly strašidelné, spíš vtipné.
- I když znám Orlické hory a Jeseniky, tentokrát byly výhledy a viditelnost naprosto úchvatné.
- Jak se tělo dokáže přepnout do jiného režimu.
- Krásná příroda, skvělí lidé. Překvapilo mě, že nemám v pořádku koleno.
- Počasí bylo nádherné po celý závod.
- Prasklá bota od běžek, do které se mi dostával sníh, a podrážka kamaráda, která odjela do tmy.
- Jak jsme to zvládli jako tým bez hádek, i když jsme si mysleli, že to bude horší.
- Přes nepříjemné situace jsem si závod užíval a zůstal v klidu.
- Luxusní počasí, žádný vítr, magická noc na Králickém Sněžníku.
- Uvolněná atmosféra a skvělá komunita lidí.
- Vydržím mnohem víc, než bych si dokázal připustit, a přitom zůstat odhodlaný.

6. Kdybys měl/a poradit někomu, kdo se chce přihlásit na další ročník, jaký by byl tvůj nejlepší tip?

- Nestačí jen fyzická příprava, důležitá je i mentální odolnost.
- Použití mohérových stoupacích pásů na běžky.
- Začít na 150 km a zažít jedinečnou atmosféru Jibe Jaha – dá se zvládnout za víkend a přinese spoustu zážitků.
- Doporučuji jít sám, ne v týmu – člověk se lépe pozná. Pravidelně se hýbej, otužuj se, zkus spát venku sám a trénuj chůzi s batohem.
- Nebrat zbytečné věci – třeba běžky.
- Neřešit hlouposti, a hlavně si to užít!
- Připravit se fyzicky i psychicky – bude to bolet, přijde únava i modřiny.
- Pořádně se namazat a mít dostatek suchých ponožek.
- Mít co nejllehčí zavazadlo.
- Ubrat oblečení a zbytečnosti – táhla jsem toho moc.
- Nehrotit čas, přizpůsobit tempo počasí a podmínkám, užívat si přírodu.
- Být celoročně aktivní, předem si ochodit nohy a moc to neřešit – prostě se přihlásit.
- Hajzl papír je klíčový. S krvavou řití se špatně chodí.
- Nejlepší pivo mají na Rýchorské boudě.

tovat svou vůli, ale je nutná základní fyzická kondice.

- Zvládne to průměrně sportující člověk, ale hodně záleží na psychické odolnosti.
- Nedoporučeno pro ty, kdo vyžadují osm hodin spánku, pohodlí a teplou sprchu.
- Není pro rádoby „závodníky“, aby nezkažili atmosféru.
- Spíš pro lidi, kteří mají sport jako životní styl a nevadí jim nepohodlí.
- Vhodné pro ty s pevnou vůlí, láskou k přírodě a dobrou kondicí.
- Pro každého, kdo chce zažít dobrodružství, omezit pohodlí a zjistit, co je opravdu důležité.
- Pro lidi s fyzickou, kteří chtějí nekomfortní, ale bezpečné dobrodružství a poznat své limity.
- Pro všechny s motivací a ochotou odpovédět si na otázku „Proboha proč?“.
- Doporučeno namachrovaným jedincům, aby je závod srovnal na zem. Každému, kdo chce zjistit, jak na tom je.
- Asi ne pro každého – je třeba být trochu blázen.
- Ideální pro dobrodruhy, sportovce a trampy.

9. Jak se změnil tvůj pohled na vytrvalostní závody po dokončení JIBE JAHA? Přineslo ti to něco i do běžného života?

- Sebedůvěru.
- Po 150 km přemýšlím o 300 km. JIBE JAHA mě naučila zvládat diskomfort, soustředit se na cíl a čelit výzvám. Připravil jsem i přednášku o svých zkušenostech.
- Moje trasa (150 km) byla krátká, příště chci delší.
- Nic není nemožné. Hledám další výzvy a mám větší nadhled a klid.
- Beze změny, mám za sebou už několik podobných akcí.
- Naučil jsem se neříkat, na co si беру dovolenou.
- Je to droga, ale do života to moc nepřineslo.
- Škoda, že není víc podobných závodů v zimě.

- Putování s velkou zátěží je mnohem náročnější než s lehkým batohem. Lyže na batohu komplikují terén.
- Důležité je mít dobré parťáky. Zjistila jsem, že se dokážu zakousnout a nevzdám se, i když to není příjemné.
- Závod mi zvýšil sebevědomí, dal mi nadhled a krásné vzpomínky.
- Být trpělivý a vytrvalý, nic se nedá uspěchat. Nepodceňovat sebe ani ostatní.
- Před závodem jsem to viděl jako dřinu a po něm se to nezměnilo – zjistil jsem, jak jsem zhejčkaný.
- Nejde tolik o výkon, jako o nové zážitky a zkušenosti.
- Věřím si víc, ale mám i větší respekt k těm, kteří byli rychlejší, i k těm, kdo se do toho pustili bez zkušeností a užili si to.
- Čím delší závod a čím méně okázale propagovaný a populární, tím asi i lepší parta lidí.

10. A ta nejdůležitější otázka – šel/la bys do toho znovu? A proč?

- Ano, příští rok to chci zkusit znovu.
- Přemýšlím o trase 300 km – chci zažít spaní venku, vylepšit vybavení a taktiku.
- Ano, je to návykové.
- Určitě ano, miluju ten pocit pohybu a posouvání vlastních hranic.
- Asi ano, hlavně kvůli skvělým check-pointům a organizátorům.
- Už asi ne, uvidím – záleží na hlavě a motivaci.
- Určitě ano, chci dokončit 300 km a možná časem i 600 km.
- Šla bych do štafety, ideálně dva dny na běžkách.
- Ano, protože to dělají skvělí lidé a dávají do toho srdce. Chci to prožít znovu a být možná rychlejší.
- Ano, tentokrát s lehčím batohem, rychleji a jen s jedním přespáním (šel jsem 150 km).
- Ano, už jsem šel dva ročníky – je to nádherná a skvělá odpočinek.
- Spíš, než přechod republiky mě láká 150 km na rychlost – ale nevím, jestli to odpovídá ideologii závodu.

- Určitě ano! Nedokončila jsem a chci dojet až do cíle.
- Nechci tahat zátěž, takže v tomto formátu asi ne. Možná na lehkou jako štafeta.
- Ano. Dá se dát 150 km durch a nespát?

ZÁVĚR: VÍCE NEŽ JEN ZÁVOD, VÍCE NEŽ JEN VÝZVA

Montane JIBE JAHA není jen o kilometrech, zimní krajině a fyzické výdrž. Je to o objevování vlastních hranic, o síle vůle, o sdílené radosti i osamělých momentech, kdy člověk kráčí sám s vlastními myšlenkami. Každý účastník přinesl svůj jedinečný příběh – někdo bojoval s bolestí, někdo s únavou, jiný se svými vnitřními pochybnostmi. A přesto většina našla sílu jít dál.

Pro někoho byla závodní trať detoxem od každodenního života, pro jiného testem mentální i fyzické odolnosti. Někteří šli pro zážitek, jiní pro rychlost, další pro možnost podělit se o společnou cestu s přáteli. Byly chvíle euforie, smíchu i vyčerpání. Ale nakonec, jak mnozí potvrdili, to stálo za to. A většina už plánuje svůj návrat – někteří chtějí zdolat 300 km, jiní zkusit rychlejší trasu, další by se rádi vrátili v týmu nebo štafetě.

JIBE JAHA ukázala, že v každém z nás dřímá síla jít dál, překonávat překážky a posouvat hranice. Ať už jde o fyzickou výdrž, psychickou odolnost, nebo jednoduše touhu poznat sebe sama v nekomfortní situaci. **Tato výzva není jen o tom dojet do cíle – je o tom najít v sobě něco nového.** A právě proto se lidé vrací. Protože když jdeš, žiješ.

Tak co, půjdeš příště taky? ☐

jibejaha.cz

PAN-AMERICAN HIGHWAY

MIŠO SABOVČÍK
A SISA KRISTOFOVIČOVÁ

časť
3.

Tretie pokračovanie dobrodružstva Mišo Sabovčíka a Sisy Krištofovičovej na ich ceste naprieč Amerikou. Prvé dva diely vyšli v minulých číslach Maglajzu 1-2024 a 2-2024.

Po piatich týždňoch bez kontaktu s civilizáciou sme sa vylodili 1000 km od nášho auta na brehu dedinky Nahanni Butte, v ktorej žije 80 pôvodných obyvateľov, nesprávne označovaných aj

ako Indiáni. Domáci nás priviedol ku ceste s tým, že niekedy možno pôjde nejaké auto. Najbližšie mesto je 300 kilometrov ďaleko. A naozaj, o pár hodín prešli okolo cestári. Hneď zastavili a opýtali sa, či niečo nepotrebujeme, prvé mi napadlo pivo, ale v tomto kraji vládne prohibícia, tak sa pekne ospravedlnili, že nemajú ale ponúkli jointa, ktorého sme slušne prijali a keďže nefajčíme, odložili. Na mieste sme

strávili dva a pol dňa, za ten čas okolo nás prešlo asi 10 áut a všetky boli do posledného miesta plné. Občas nám niekto z miestnych priniesol vodu, cestári za nami chodili cez pauzu pokecať, a nakoniec za nami prišla pani, ktorej nás už bolo tak ľúto, že kontaktovala celú dedinu a zohnala niekoho, kto sa chystá autom na nákupy pre celú obec a bude mať prázdne auto. O 300 kilometrov bližšie k autu vo Fort

Tretie pokračovanie dobrodružstva Mišo a Sisy

Nelson sme stretli stopára, ktorý nám oznámil, že toto je najhoršie miesto na stopovanie v celej Kanade, už tu je 4 dni a zatiaľ mu nikto nezastavil. Vyzeral fakt frustrovaný, tak sme mu darovali nášho darovaného jointa a on si ho s obrovskou vďakou išiel odpáliť niekam do lesa. Asi dve minúty po tom nás naložil chalan cestujúci na dodávke na Aljašku a odviezol celých 500 kilometrov. 200 kilometrov od cieľa sme už pre istotu napísali do miestnej facebookovej skupiny niečo ako „Sme pár zo Slovenska, ktorý sa snaží dostať k autu, ak by niekto šiel smerom...“ Večer pri nás odparkovalo auto, vystúpil z neho mladý chalan a vysypal: „Nechcete se jít ke mně najíst a osprchovat? Můžete u mě

i spát a pokud zítra nic nestopnete, já vás tam po práci hodím.“ A tak si Adam Nepustil z Moravy spravil po práci 400 kilometrový motovýlet.

V aute som strávil dosť času hľadaním stien, ktoré ešte nemali prelezy a podarilo sa mi objaviť vrchol Ark Mountain v Yukone. Horu od najbližšieho dostupného miesta, delí 70 kilometrov jazera. Po tom, čo sa už Sisa zmierila s tým, že ideme na packraftoch sme nakoniec zohnali pána, ktorý nás tam odviezol na lodi. Prvovýstup sme nazvali ALbino Polar Bear, cesta má 13 dĺžok, obtiažnosť 5.10 A1. Prvá polovica steny bolo exkluzívne lezenie s dvoma dĺžkami krásnej špáry. V polke ste-

ny nás zastihol dážď s krupobitím, čo výrazne sťažilo podmienky pri ďalšom postupe. Keďže stena bola úplne mokrá, na rad muselo prísť technické lezenie. Zlaňovanie sa tiež nezaobišlo bez komplikácií, keď sme museli odrezáť 30 m zaseknutého lana, čo spomalilo zostup a späť do kempu sme sa pri tanci polárnej žiary vrátili po 24 hodinách. Lezenia sme mali nachvíľu dosť a šli sme turistikovať do národného parku Tombstone, ktorý tiež nazývajú Patagónia severu.

Odtiaľ naše cesty viedli naspäť na juh do Bugaboos, kde si musíte na parkovisku ohradiť auto pletivom, lebo dikobrazy si tu vraj radi pochutia na vašej

brzdovej kvapaline. Pripojil sa ku nám kamarát Robo, ktorý prišiel plný entuziazmu a na otázku, či má nejaký lezecký matroš povedal, že má sedačku. Požičal som mu lezky a dohodli sme sa, že na ľadovci si dáme po jednej mačke a dáma bude mať dve. V kempe sme rozložili stany a Robo bol vyslaný pre vodu. Vrátil sa s novými mačkami Irvis Hybrid, ktoré mu darovala baba, ktorá si ich kúpila len kvôli nástupu a už ich nepotrebuje. Ja som ďalšie ráno zistil, že mám so sebou automaty a na nohách som mal tenisky. Pod stenu sme sa dostali o tretej hodine poobede a štýlom Slow and Heavy sme v 600 metrovej ceste Beckey-Chouinard zažili aspoň pekný bivak.

Jeseň sme strávili skalkárčením v okolí NP Banff, kde bolo koncom októbra ešte +20°C a o týždeň teploty klesli pod -30°C. V tom čase nám záhadne prestal fungovať plynový ohrievač, tak sme si zabezpečili elektrický, ktorý nám dokázal interiér nášho kempu vykúriť na príjemných -10°C. Dni prebiehali

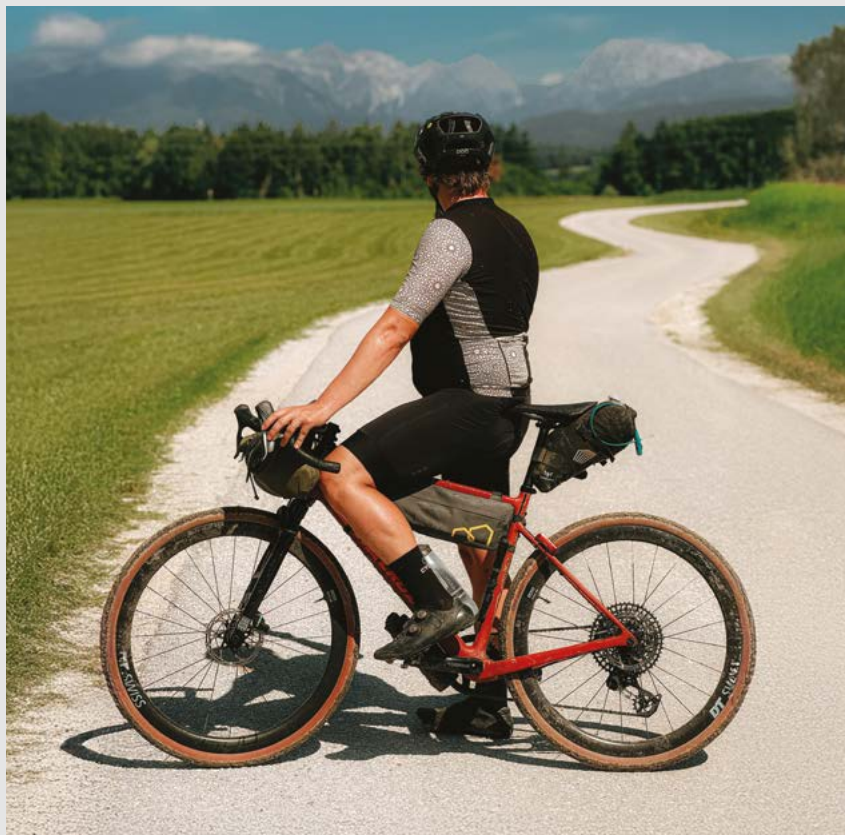
tak, že sme z obchodu priniesli citrón do čaju a ráno ho nebolo treba nakrájať, ale rozbiť. Malo to ale aj pozitíva, 2 týždne po lezení v tričku sme vytiahli zimnú výbavu a vybrali sa na dokonale vytečený 160 m ľad Nemesis WI6. Po nás prišla pod ľad ešte jedna dvojica francúzov, chvíľu sme pokecali, vytiahli sme naše cepíny - ja moje Nomici a Sisa jeden Nomic a jeden Gully - pri výstupe na Denali cestou Slovak Direct som po 40 hodinách bez spánku nie-

kde zabudol druhý - a Sisy sa neveriacky opýtali, či ide fakt liezť tento ľad s takouto výbavou. Gully sa osvedčil aj v šestkovom ľade a po zostupe sme zistili, že "ten oranžový", čo Sise dal pochvalu za odvahu bol Jeff Mercier, odborník na ľady z Chamonix, ktorý tam práve prišiel vyliezť mixový prvovýstup. Zimu sme strávili lezením ľadov a lyžovaním kanadského champagne powder a vo februári sme sa presunuli do USA.

MSR, Thermarest, Petzl a Montane

MAGlajz

Přes hranice tři států

Obtížnost 3 z 5

Určení: Gravel kolo, ale dá se zvládnout i na silničním gravelu

Povrch: Asfalt 65 %, šotolina 30 %,

Délka: 613 km

5 % terén

Čas – 4-6 dní

Start i cíl jsou kousek od muzea Arnolda Schwarzeneggera a celá trasa vede po cyklostezkách nebo cestách bez většího provozu. Připravte se ale na neustálé stoupání a klesání – výhledy, které vás čekají, za to ale rozhodně stojí. A co víc, projedete dokonce třemi zeměmi! Po celé trase je mnoho možností na jídlo, pití i ubytování, takže plánování zastávek bude hračka.

Karimatka

Stejně jako u spacáku je důležitá skladnost. Doporučuji:

Thermarest NeoAir XLite NXT – velmi malá, ale dostatečně široká a pohodlná.

Nepromokavé oblečení

Bunda Montane:

Minimus Lite Jacket – velmi sbalitelná, nepromokavá a zároveň prodyšná. Ideální pro bikepacking. Kalhoty Montane:

Minimus Nano Pants – lehké, skladné a nepromokavé kalhoty pro ochranu před deštěm.

Jídlo a vaření

Pokud jedete „na těžko“, tedy s kompletní výbavou, budete řešit i vaření. Ideální volbou jsou pokrmy od:

Summit to Eat – lyofilizovaná, lehká, chutná a plnohodnotná strava, která se snadno připravuje pouze s horkou vodou.

Pro vaření doporučuji univerzální a vý-

konný vařič na cesty **MSR Switch™ Stove System** – efektivní vařič s rychlým ohřevem vody a skvělou skladností.

No a teď praktické tipy a triky, který se vám třeba můžou zdát hloupé, ale stávají se!

• **Vyzkoušejte si vybavení předem:** Pokud máte problémy s váhou a vaše hmotnost se během roku mění, není na škodu si před bikepackingem vyzkoušet věci, které běžně nenosíte – například nepromokavou bundu nebo kalhoty. To, že kalhoty obléknete, neznamená, že v nich budete pohodlně šlapat na kole. Je rozdíl stát půl dne pod stromem anebo šlapat na kole, takže je určitě dobré si věci hodit na sebe a zkusit, jak se v nich cítíte.

• **Ochrana proti dešti:** Pokud nemáte nepromokavé brašny, zabalte věci do nepromokavých vaků. Nechcete přece, aby vás po celém dni v dešti

čekalo mokré oblečení místo suchého.

• **Teplé oblečení i v létě:** Pokud chcete posunout svoji vyjíždku do extrému, jet nalahko a vyzkoušet si nespát, může být i v létě skvělé vzít si s sebou pérovku Montane Alpine 850 Nano Hoodie. Jedná se o lehkou, sbalitelnou pérovku s husím peřím. Když na vás přijde spánek, jednoduše si ji obléknete, někde ulehnete a teplo je zaručeno!

Možná byste se divili, jak snadno se v této bundě dá jet i na kole, pokud vás přepadne opravdu velká zima. Takže i v létě může mít takováto bunda své využití!

• **Pořádně připevněné brašny:** Ujistěte se, že všechny brašny a vybavení jsou bezpečně připevněné. Při delších sjezdech nebo jízdě v terénu se může špatně upevněné vybavení uvolnit nebo poškodit.

A KAM NAKONEC VYRAZIT?

Cyklostezka Odra-Nisa

Obtížnost 1 z 3

Určení: Gravel kolo

Délka: 474 km

Start: Nová Ves (pramen Nisy),
kousek od firmy VERTONE

Cíl: Ahlbeck

Čas – 5-8 dní

Cyklostezka Odra-Nisa je ideální volbou pro bikepackingové dobrodružství. Tato trasa o délce více než 600 km vede od pramene řeky Nisy v Jizerských horách až k ústí Odry do Baltského moře v Německu. Nabízí příjemnou jízdu po dobře značených stezkách bez velkého provozu, s krásnými výhledy na přírodu a spoustou možností k občerstvení i ubytování po cestě. Vhodné i pro rodiny s dětmi.

Inspirejte se:

Montane Minimus Lite Jacket
a Minimus Nano Pants

Thermarest Parsec 32F/0C
a NeoAir XLite NXT

MSR Bikepack 1
a Switch™ Stove System

SUMMIT TO EAT
lyofilizovaná strava

TENACITY NANO HOODIE

NEČEKANÝ FAVORIT
DO HOR I NA KOLO

@MONTANECZSK /MARKETING

První dojmy – žádná velká očekávání

Upřímně? Když jsem tuhle bundu poprvé vzala do ruky, neměla jsem velká očekávání. Věděla jsem, že je to softshell, což obvykle znamená dobrou odolnost vůči větru, ale s kompromisy v prodyšnosti a ochraně před deštěm. První den v španělských horách dostala přednost moje osvědčená Montane Pac Plus, která bez problémů zvládla bouřkovou průtrž. Jenže už další dny se ukázalo, že právě Tenacity Nano Hoodie je kousek, bez kterého si neumím představit aktivní pohyb venku.

Jak si vedla v horách?

V goretexu se prostě dřív nebo později zpotíte, a když pak foukne studený vítr, rychle pocítíte chlad. V těch chvílích jsem sahala po mikině Protium Hoodie, která sice krásně hřála, ale proti větru neměla šanci. A pak přišla řada na Tenacity. Kombinace funkčního trika Dart a této lehké bundy byla ideální –

skvěle chránila proti větru, udržela mě v teple i suchu, a přitom byla tak lehká, že jsem o ní skoro nevěděla. Vydržela i lehký déšť a v horách jsem si na ni zvykla tak, že jsem ji už nesundala.

Testování na kole a při běhu

Ale testování neskončilo jen ve španělských horách. Vzala jsem ji i na horské kolo do Jizerek a vyzkoušela i při trailovém běhu. V obou případech jsem ocenila, jak dobře sedí – střih je přiléhavý, ale nijak neomezuje pohyb. Kapuce se dá stáhnout, takže mi nevlála při rychlém sjezdu na kole ani v protivětru při běhu. Materiál je super

střečový a krásně se přizpůsobuje pohybu, což je u sportovního oblečení obrovský plus.

Celkové hodnocení – bunda na všechno?

Celkově? Pro mě je to ideální lehký softshell na hory, kolo i běh. Neprofoukne, udrží tělo v komfortu i při proměnlivém počasí a je tak lehký, že ho s sebou vezmete kamkoliv. Jestli hledáš lehkou univerzální bundu, která obstojí v různých podmínkách pro aktivní pohyb venku, Tenacity Nano Hoodie rozhodně stojí za zvážení.

Materiál a detaily, které oceníš:

- Superlehký, střečový softshell GRANITE STRETCH Nano s vysokou odolností proti oděru
- Nízkoprofilové švy – netlačí a zajišťují maximální pohodlí
- Kapuce kompatibilní s přilbou – skvělá pro lezení i cyklistiku
- Dvě kapsy se zipem – ideální i s ba-

tohem nebo úvazkem

- Trim Fit – anatomicky tvarovaný střih pro aktivní pohyb

Další varianty z kolekce

Montane Tenacity mezi novinkami pro rok 2025 v dámském i pánském provedení:

Tenacity Hoodie – dámská prodyšná softshellová bunda s kapucí

Tenacity Nano Jacket – dámská lehká softshellová bunda.

Alhena T-shirt

Výkon s přidaným pohodlím

Tričko, které tě podrží při aktivním pohybu a zároveň se v něm budeš cítit skvěle celý den? **Alhena** kombinuje výbornou schopnost odvádět vlhkost s pohodlným materiálem, který je příjemný na dotek.

- ✓ **Drirelease® WOOL** – měkký a příjemný pocit na pokožce, směs recyklovaného polyesteru, merino vlny a elastanu
- ✓ **Optimální odvod vlhkosti** – suší se až **4× rychleji** než čistá bavlna
- ✓ **Antibakteriální úprava POLYGIENE®** – omezuje zápach způsobený bakteriemi a plísněmi

Valen

Lehký a odolný batoh pro vysokohorskou turistiku

Pokud hledáš spolehlivý batoh, tento model ti nabídne perfektní rovnováhu mezi lehkostí, odolností a funkcí. Pro horské nadšence, kteří hledají lehký, odolný a maximálně funkční batoh pro alpinismus, vícedenní treky i horské výstupy.

- ✓ **Hlavní tělo – RAPTOR Grid 100D** – vysoce odolný vodoodpudivý materiál, rip-stop příze je 15× pevnější než ocel o stejné hmotnosti
- ✓ **Podšívka – Halo 200D** – lehký polyester s ekologickou DWR úpravou bez PFC
- ✓ **Ramenní a bederní popruhy – CONTACT Mesh** – šetrný k membránovému oblečení i při maximálním zatížení
- ✓ **Rolovací horní uzávěr** – umožňuje přizpůsobit objem a bezpečně sbalit výbavu, zvětšení objemu o 5 litrů
- ✓ **Skryté popruhy pro připevnění cepínu, lana a výstroje** – zabraňují zachytávání v terénu
- ✓ **360° komprese** – efektivní zajištění nákladu při pohybu

Vybíráme z dalších novinek Montane pro kolekci jaro/léto 2025 v dámském i pánském provedení

Jetstream Tights

Druhá kůže pro špičkový výkon, neo-mezený pohyb, nulový kompromis

Tyhle minimalistické přiléhavé kraťasy ti nabídnou svobodu pohybu, lehkost a maximální pohodlí i při dlouhých bězích. Díky pokročilé elasticitě a preciznímu střihu je skoro ani neucítíš, ale oceníš jejich funkčnost a výkon v každém kroku.

- ✓ **AEROFLYTE Stretch** – ultralehký, strečový ve 4 směrech a rychle-schnoucí
- ✓ **76% recyklovaný nylon + 24% elastan** – dokonale přilne k tělu
- ✓ **Záměrně hladká vazba šití** – minimalizuje hmotnost a efektivně odvádí vlhkost
- ✓ **Antibakteriální úprava POLYGIENE®** – neutralizuje zápach a umožňuje vícedenní použití
- ✓ **Silikonové gripy v pase** – kraťasy perfektně drží pod šortkami Jetstream Short nebo samostatně

Jetstream Shorts

Minimalistické kraťasy pro maximální výkon, lehkost a odolnost v jednom

Hledeáš lehké a pohodlné kraťasy, které tě nebudou omezovat při dlouhých horských bězích? Tyhle **minimalistické kraťasy** jsou stvořené pro efektivní výkon – kombinují skvělou prodyšnost, rychleschnoucí materiál a maximální volnost pohybu. Ať už běžíš technický trail nebo se jen chceš cítit pohodlně při intenzivním tréninku, tyhle kraťasy si tě získají svou funkčností.

- ✓ **AEROFLYTE Lite** – ultralehký, strečový a rychleschnoucí materiál
- ✓ **Oděruodolnost 20 000+** – kraťasy zvládnou i náročný terén
- ✓ **Efektivní odvod vlhkosti** – udržují tě v suchu i při dlouhém výkonu
- ✓ **Navrženy pro kombinaci s elastickými kraťasy Jetstream Short Tights** nebo jako samostatná vrstva

ZAZÁŘIT NEJEN DÍKY BARVĚ

@MONTANECZSK /MARKETING

„X: Prý ji máme otestovat. Y: A kde jako?
X: No nejlíp úplně všude. Y: A jak velkéj kouř může dostat? X: Dělej s ní, co potřebuješ. Y: No Paráda!“

Tak takhle nějak začalo **testování nepromokavé bundy Montane TORREN JACKET**.

Znalci Hvězdných válek by vám řekli, že Torren byla planeta uvnitř galaxie, na kterou šel během Klonových válek velmistr Yoda, aby odhalil záhady ob-

klopující rudou planetu.

U bundy Torren záhady nečekejte, protože parametry hovoří jasně:

- Trivrstvý laminát s hydrofilní membránou PETRICHOR
- Vodní sloupec 20 000 mm
- Paropropustnost Ret <7
- 30D Nylon Ripstop
- DWR bez PFC
- Sbalitelná do rozměru 20 x 10 x 10 cm (vel. M)
- 425 g (vel. M)

To jsou ale jenom parametry, ze kte-

rých můžu být moudrý anebo taky ne. Tak je trochu rozpitváme

Trivrstvý laminát se skládá z vrchní vrstvy, membrány a podšívky, spojené laminací v jeden celek. Právě toto spojení s podšívkou zajišťuje výbornou ochranu membrány před mechanickým poškozením a nečistotami.

Hydrofilní membrána PETRICHOR

je neporézní a odvod potu od těla je zprostředkován chemickým principem. Povrch membrány nejdříve absorbuje tělesnou vlhkost a ta je skrz membránu odváděna ven od těla. Funguje tedy na jiném principu než membrány hydrofobní, tedy porézní (např. Gore-Tex) a její výhodou je minimální zanášení nečistotami a vyšší elasticita díky použitému polyuretanu.

Vodní sloupec 20 000 mm zajistí dostatečnou nepromokavost v silném dešti, a to i při nesení většího batohu, který zvýší tlak na namáhaných místech.

Paropropustnost (často chybně označovaná jako prodyšnost) je pro mě veledůležitý údaj, protože se potím hodně a přehřátý bývám nejvzteklejší. Nehledě na to, že pokud se přehřejete, spodní vrstvy oblečení navlhnou a začne vám být zima. Nejobjektivnější hodnocení je měření výparného odporu Ret. Čím nižší hodnota, tím lepší paropropustnost.

Bundu Torren jsme si nechali změřit na Technické univerzitě v Liberci a průměrná hodnota Ret = 6,06 je vynikající.

Svrchní Nylon 30D zajistí dobrou mechanickou odolnost i při náročnějších aktivitách a Ripstop vazba vláken do kříže zajistí, že případná trhlinka se nerozjede po celé bundě.

Trvanlivá vodoodpudivá úprava DWR, která zároveň bundu chrání před ušpiněním, je bez použití PFC neboli

bez perfluorovaných sloučenin, které jsou zdraví škodlivé a v přírodě velmi pomalu rozložitelné.

Na první pohled by to šlo. Jdu jí obléknout!

První výjezd – jariňáky v Rakousku. **Týden bundu prověřil** snad po všech stránkách. Déšť, déšť a bláto, chumelenice, nošení lyží na ramenou, větrno, mínusové teploty i azúro a značné oteplení, polítky pivem i pokydní hořící, neustálé zapínání a rozepínání hlavního zipu i kapes v rukavicích i bez, seřizování kapuce přes helmu i za krk, zapínání a rozepínání manžet rukávů. I ten hlavní zip se dvěma jezdcí a možností rozepnout odspodu jsem při konání potřeby využil. Příště mi spíše poslouží ke zpřístupnění jisticího oka lezeckého úvazku.

Všechno funguje dokonale.

A ta ventilace! Ach ty dlouhé ventilační zipy v podpaží! Ty by snad měly být u bund tohoto typu pro všechny výrobce povinné, protože pokud se teplota vaše nebo prostředí mění často a rychle, žádná membrána to „neudýchá“ a ventilace v podpaží je jedním řešením.

Nicméně funkčnost membrány mě nadchla a s ventilací jsem si hrál spíše pro nasycení svého puntičkářství než z nutnosti. K přehřívání u mě došlo vlastně jen ve frontě na pivo, což se dalo chvíli vydržet.

Bunda má volnější střih „**Mountain fit**“, takže lze nosit přes tričko i mikiny snad všech gramáží a pohodlně se pod ní vejdu i s nízkoprofilovou péřovkou. Kapuce nastavitelná ve třech bodech lze výborně nastavit přes helmu i bez ní. K tomu stahování spodního lemu, dvě vnější kapsy, rychle přístupné, doplňuje vnitřní bezpečná náprsní kapsa. Dokonalé zpracování všech švů i jejich precizní podlepení vodotěsnou páskou už je jen třešničkou na dortu.

Jedinou drobnou nevýhodu vidím v pozici zipů ventilace vůči pozici zipů kapes. Prostě se to tam při pohybu rukou tak trochu pere a občas o sebe zipy zavadí, ale po pár dnech jsem to přestal vnímat. Možná umístění kapes více dopředu by pomohlo.

Zatím jsme spolu zažili jen pramálo, protože tahle bunda zvládne mnohem více a už teď se těším na další společné chvíle.

Šetřit ji nebudu, dostane kouř, jak jsem slíbil. A stejně jsem přesvědčen, že Torren Jacket od Montane zazáří i při všech dalších aktivitách. Tenhle kousek se Montane fakt povedl! Zazáří nejen díky barvě, ale především díky tomu, že na ní prostě všechno funguje.

*Tenhle kousek se
Montane fakt povedl!*

SPÁNEK BEZ KOMPROMISŮ

NEOLOFT™ karimatka

Univerzální pohodlná karimatka pro cestování a backpacking, vhodná pro čtyřsezónní použití. Lehká, neuvěřitelně pohodlná karimatka o tloušťce 11,7 cm, která se dá sbalit do velikosti láhve na vodu a díky níž se budete v kempu cítit jak v luxusním hotelu.

Tloušťka 11,7 cm a 3D konstrukce ContourCore Matrix™ vytvářejí širokou a stabilní spací plochu, která vás bude spolehlivě nadnášet.

Vrchní látka z elastického úpletu, příjemně jemná na dotek, která se snadno přizpůsobí vašemu tělu.

Zvýšené komory po stranách poskytují bezpečný pocit okraje, minimalizují otáčení a studená místa během noci.

Hodnota tepelného koeficientu R-value 4,7, to je pohodlí, na které se můžete kdekoli spolehnout.

Sbalení do rozměru 29 x 15 cm, hmotnost pouhých 850 g (velikost Regular Wide).

Systém ventilů Twinlock™ zajišťuje jednosměrné nafukování a vyfukování s vysokým průtokem.

THERMAREST

CONTINENTAL DIVIDE TRAIL

@DVANATAHU
– MARTIN BENC
A JAKUB JONÁŠ

ANEB UMĚNÍ TRPĚT

Jak moc se člověku dokáže změnit život za pět let? Poměrně dost. Spousta lidí se vydá cestou, která vede jen vnitřní sebelitostí a výmluvami - proč něco nejde. My se ale nechtěli přidat do fronty a na smrtelné posteli vzpomínat, co jsme neudělali. A tak jsme dali výpověď v práci a vyrazili si plnit své sny. Pro někoho možná nezodpovědnost a absence vyšších cílů jako je rodina, kariéra a vlastní bydlení. Pro nás nespoutaná svoboda a podstata života. Je 26. duben roku 2019, stojíme na hranici s Mexikem a míříme na sever po legendárním Pacific Crest Trail (PCT) až do Kanady. Jenže naše cesta tu za pět měsíců nekončí, naopak! Během uplynulých let projdeme řadu světových treků a seženeme sponzory. Stáváme se ambasadory značek Montane, Thermarest nebo třeba MSR. To nám ulehčí financování i dalšího projektu - královny všech amerických

cest - Continental Divide Trail (CDT). Píše se rok 2024, vystupujeme z vlaku v zapadákově jménem Lordsburg na jihu Nového Mexika, který se nachází pár desítek kilometrů od mexických hranic. Dostat se na samotný start není lehké, zaplatpánbůh tu funguje organizace spjatá se samotným trailem, která zajišťuje odvoz k monumentu, který značí začátek cesty. Po třech hodinách jízdy v jeepech zastavujeme na hranici, kde se tyčí pouze plechový přístřešek. Široko daleko nic není, jen vyprahlá poušť. Další díl do celkové skládáčky čítá téměř 5000 kilometrů. Oproti PCT je však trasa mnohem punkovější a existuje celá řada oficiálních i neoficiálních alternativ. Hikeři tak mohou urazit i méně než 4000 kilometrů, zpravidla ale většina dá 4300 až 4700. Trail se táhne přes Skalisté hory po kontinentálním rozvodu.

Na jihu čeká na dobrodruhy vyprahlá poušť nesoucí název Nové Mexiko, navazuje Colorado s průměrnou nadmořskou výškou okolo 3500-4000 m n. m. Po překonání zasněžených sedel, několika čtyřtisícovek a druhé nejvyšší hory centrální USA (Mount Elbert 4401 m n. m.) přichází Wyoming a vyprahlá Great Basin, následují skalní věže a jedna z nejhezčích pasáží celého CDT Wind River Range. Třešničkou na dortu tohoto státu je legendární Yellowstone. Idaho nabídne pastviny jak na horské dráze a slovy klasika - to nejlepší na závěr. Montana a Glacier National Park patří k tomu nejikoničtějšímu na celém trailu.

Nové Mexiko

S pouštěmi už své zkušenosti máme. Zatímco na PCT jsme se málem dostali do průseru s dehydratací díky kocovině, v Jordánsku už nás potkaly problé-

my zdravotní. S těmi jsem vyrážel i na CDT. Věděl jsem, že první dny na trailu pro mě budou dost možná rozhodující. Vedro mi celkově nedělá dobře a vidina, že se může Jordánsko a můj „kollaps“ opakovat, mě nenechávala chladným, a to doslova. Naštěstí prvních pět dnů nám aspoň trochu počasí hraje do karet a i když je vedro a praží slunce, může tu být podstatně hůř. Nejhorší sekci tedy máme za sebou a světe div se, přichází větší vegetace, později i stromy.

Po téměř 250 kilometrech i první malý potůček. Doteď jsme vodu pili primárně z kravských jezírek a nádrží. Bez vodního filtru ani ránu. Nám se na této cestě osvědčil Platypus QuickDraw v kombinaci s třílitrovým vakem na vodu. Ani jednou jsme na cestě neměli z vody hnačku a to jsme pili i z opravdu silně kontaminovaných zdrojů. Člověk byl až překvapený, jak dobře může chutnat voda nabraná hned vedle kravského exkrementu v porovnání s kohoutkovou chlorovanou.

Podstatně více vody přichází v údolí řeky Gila. Nádherný kaňon o délce 100 kilometrů, někdy pěkně zarostlý a divoký. Narazíte tu na medvědy, chřestýše i kojoty. Největší výzvou je ale samotné brodění. Během třech dnů řeku přejdeme 210x. Zpočátku zábava se mění ve velkou únavu. Rozhodně lepší posilka než někde ve fitku.

Postupně se dostáváme do púľky Nového Mexika, přichází krásné prerie, vidíme zasněžené vrcholky hor, lávová pole a mĳíme i legendární Route 66. Profil se pomalu zvedá a před námi je první výzva v podobě Mt. Taylor. Ten už čítá téměř 3500 výškových a nahoře nás zastihne i chumelenice. Celkem kontrast, protože hned další den se opět dostáváme do pouště. Tady naopak vládou krásné stolové hory.

Jinak tomu nebude ani v samotném závěru. Jeden den požáry, druhý den po pás ve sněhu. Nakonec ale setrváme na linii a otevírá se nám neskutečný pohled na zasněžené San Juan.

Colorado

V Coloradu letos napadlo extrémní množství sněhu, stejně jako vloni, i tentokrát je nadílka několikanásobně nad průměrem. Dle oficiálních zdrojů je to 400 %. Ty bohužel také vydávají extrémní varování na laviny. Oproti Sierra Nevadě, kterou jsme zdolávali před pěti lety na Pacifické hřebenovce, tu má sníh konzistenci měkké, bořící se sračky a ani brzké ranní vstávání neusnadňuje pohyb. V jednom nepříjemném traverzu se dostanu do situace, která není vůbec komfortní a rozhoduji se, že mi za to risk nestojí. Jak už jsem se zminil, CDT má celou řadu oficiálních i neoficiálních alternativ a Colorado chodí každý jinak. Zkracujeme si tedy cestu po oficiální „hnědé“ přes hornické městečko Creede.

Po napojení se na Colorado trail si začínám cestu zase více užívat. V jednom místě se i s Kubou rozdělujeme, on chce zkusit jít po hřebenovce. Bohužel pod nejvyšší horou Colorada Mount Elbert vypukl kvůli nezodpovědným rádoby táborníkům požár. I Kuba tedy musí sejít za mnou do údolí. Na Mount Elbert se ale oklikou nakonec dostáváme. Jsme ve výšce 4401 metrů nad mořem a v centrální USA už je výš jen Mount Whitney. Hádáte správně, tam jsme byli zase před pěti lety.

Následuje sekce plná dalších čtyřtisícových vrcholů a impozantních výhledů. Trápí nás ale každodenní bouřky. Chtě nechtě se tu musí různé improvizovat a mnohdy volit trasu úprkem z hřebene.

I když se mi zpočátku zdálo Colorado nemožné přejít, nakonec nám přeci jen dalo a my se posouváme na hranici Wyomingu.

Wyoming

Na tento stát jsem se obzvláště těšil. O to nepříjemné překvapení bylo, že Great Basin není zase tak cool, jak nám kamarádi tvrdili, ale je to neskutečná vyprahlá rovina. Když k tomu přidám batoh plný jídla, protože jsem chtěl nabrat po Coloradu chybějící kila a x litrů

vody, mění se zážitek v utrpení. Zpětně ale musím zhodnotit, že i tato sekce měla co do sebe a pro nás Evropany byla jak z jiné planety.

Wind River Range je pravý opak, vysoké skalní štíty, rozkvetlé louky a všude přítomná jezera a potůčky. Hory tu jsou neuvěřitelné, navíc člověka nemusí trápit permity a davy turistů, byť na těch nejfrekventovanějších cestách je jich víc než dostatek. Pro mě však zůstává nejkrásnějším místem údolí Green River. Zelené údolí, ve kterém se klikatí sytě modrá řeka v kontrastu s okolními, stovky metrů vysokými srázy. Na večer navíc v kempovišti potkáváme partu mladíků, kteří nám dávají láhev whisky a pár piv. prostě dokonalost!

Pro každého hikera a dobrodruha je snem navštívit legendární Yellowstone a my máme to štěstí, že CDT do něj zaimíří. Systém permitů je tu trochu bizarní a náročný na logistiku, ale nakonec to nějak zvládneme. Překvapuje nás, že nepotkáváme žádná velká zvířata a dokonce ani lidi. Ty jsou až ve věhlasných rezortech, ale jak správně někdo poznamenal, Američani se pohybují pouze v rádiu do jedné míle od parkoviště. Kromě gejirové louky s nejznámějším Old Faithful, nepotkáváme krom CDT hikerů živáčka. Co mě ale potká, je zubní infekce, a tak si tuto pasáž spíše protrpím.

Idaho nebo Montana?

Po návštěvě zubaře, která stála pojišťovnu necelých 30 tisíc, se vydáváme dál k vytouženému cíli. Čeká nás Idaho, nebo vlastně Montana. Trail se vine po hřebeni, kde prochází hranice států. Neustále se tedy mění naše působnost. O Idaho se všeobecně moc v superlativěch nemluví, ale pro nás bylo milé překvapení. Nekonečné pastviny nahoru, dolů a v druhé polovině hluboké lesy a divoké hory. Mně se opět nevyhýbají zdravotní problémy, ale do cíle zbývá už jen 800 kilometrů a vytoužená Montana!

Montana

V mých původních představách byla Montana nespoutaná divočina kanadského rázu. Nicméně při nastudování trasy jsem už dopředu věděl, že velká část bude paradoxně spíše pouštního, respektive vyprahlého charakteru. Celkově musí člověk celý trail hodně kalkulovat s vodou, aby se nedostal do problémů. První polovina Montany mi tak přijde už monotónní. Když k tomu přidám nataženou achilovku a uzavřený trail kvůli ohni, který jsme obcházeli desítky kilometrů po dálnici, nebylo o co stát. O to víc nás bavil závěr.

Bob Marshall Wilderness už naznačila, že tady dávají dobrou noc grizzly a člověk je odkázán sám na sebe. Jednalo se kilometrově o nejdelší sekci, na jejíž konci zbývalo necelých 100 mil do Kanady a grandiozní finále. Glacier National Park nám vyrazil dech, těžko popsat slovy tu nádhru. Především předposlední den, kdy konečně potkám tvář v tvář vytouženého grizzly. Pochoďoval si několik kilometrů před námi po trailu a na konec si na nás počkal v nepřehledném úseku. Být necelých 20 metrů od ikony Severní Ameriky, byl zážitek na celý život. Poslední den volíme jako třešničku na dortu cestu tunelem, který vede z jedné strany sedla na druhou, kde se rozpiná diametrálně odlišné údolí s červenými stěnami vysokých vrcholů. Neskutečná nádhra dává mysli pocit, že veškeré trápení stálo za to. Zbývá tedy ukecat pohraničníky, aby nás pustili k monumentu značící hranici Kanady. Amici nejsou úplně bůh ví jak přátelští, za to kanadský pohraničník vybíhá a ochotně nás jde vyfotit a gratuluje nám.

Jsmo v cíli dalšího dobrodružství a zcela upřímně, do dnešního dne jsem tyto zážitky ještě úplně nezpracoval. I když se mi ale dostalo trochu jiných vzpomínek, než jsem čekal, jsem nesmírně vděčný, že jsem si tento sen mohl splnit.

Dva na tahu!

Karimatky a spacák

Spánek je pro nás nejdůležitějším regeneračním prvkem. Proto už řadu let spoléháme na karimatky od Thermarestu. NeoAir Xlite NXT nás podržela i v mrazech okolo -10 stupňů. Jinými slovy tepelný odpor R 4,5 je naprosto dostačující pro takto dlouhé traily. Váha okolo 350 gramů pak hledá konkurenci jen těžko. Kvalita spánku hodně závisí i na nafouknutí karimatky. Osobně ji nedofukuji úplně do plna, ale na to si každý musí přijít sám. Oproti starší verzi bez přídatku NXT, podstatně méně šustí, byť ani původní verze mi nepřišla v tomto ohledu nijak limitující.

Kuba navíc přesedlal během cesty z quiltu zpět ke spacáku a díky spolupráci s Thermarestem na něj na začátku Colorada čekal Parsec 20F/-6°C, který si nemohl vynachvátit. V noci pod bodem mrazu konečně neklepal kosu jako v Novém Mexiku.

Vaření

Kombinace 900ml ešusu MSR Titan Kettle a vařiče MSR PocketRocket 2 nejen splnila velikostně požadavky na skladnost, ale také na váhu. Celý set váží cca 200 g! V ešusu uvaříte prakticky každé instantní jídlo a má za nás velikost přesně akorát. Háček ze spodu pokličky, díky kterému se dá při vaření zavěsit o roh ešusu, považujeme za geniální detail.

Bundy Montane Phase Lite

Na PCT jsme s bundami trochu bojovali. Na CDT jsme sáhli po jistotě i za cenu lehce větší váhy. Byť 300 gramů je pořád lehký kousek. Nicméně se jednalo o perfektně vyladěný střih. Při ohýbání nelezly ven záda a kapuce dokázala ochránit obličej i za silného větru. Může se to zdát jako detail, ale věřte mi, že bunda, která se vám neustále vyhrnuje nebo kapuce, která neochrání vaše brýle před deštěm, je na pětiměsíčním trailu opravdu problém. My ho díky Montane Phase Lite řešit nemuseli. ▣

ogso

MOUNTAIN ESSENTIALS

OGSO-ski-mountaineering-essentials – úplný název firmy vysvětluje vše, jsou to lyže pro skialpinisty a freeride lyžaře. Tato jedinečná značka sídlí ve francouzském Chamonix a nabízí pravděpodobně nekompletnější řadu lyží pro freeriding a freeskiing, od tenkých až po široké speciálky, všechny modely jsou navrženy tak, aby se na ně dalo použít skialpinistické vázání pro touringové použití. OGSO vyrábí ultralehké a středně lehké modely, všechny funkční pro výšlapy i sjezdy ve volném terénu.

**Zakladatel značky OGSO,
Tom Seidensticker, popisuje lyže
OGSO takto:**

„Lyže jsou vyvážené z hlediska hmotnosti, síly a tvaru. Jsou dostatečně lehké na výstupy, ale dost těžké na to, abyste si užili jízdu dolů svahem. Naše lyže snadno zvládne každý lyžař, ve všech horských podmínkách.“

Tom Seidensticker, zkušený horolezec, je hnací silou značky OGSO. Většinu svého života strávil slézáním a sjížděním hor po celém světě, až se nakonec rozhodl konstruovat lyže, které by splňovaly požadavky technického skialpinismu. Značku tvoří mladý digitální tým lidí, který dělá vše v sídle firmy, od designu, přes internetové stránky až po sociální média. Lyže OGSO se prodávají prostřednictvím specializovaných prodejců. Kolekce modelů lyží OGSO je srozumitelná a usnadňuje správný výběr lyží. Každý zájemce se rychle zorientuje a v krátkém čase pochopí, co OGSO nabízí a jaký model lyží si vybrat.

SKIALPINISTICKÉ LYŽE PRO KAŽDÉHO

OGSO své lyže rozděljuje podle následujících kategorií skialpinismu:

• Tour | Elevation | Fun => EXALTED-CAMBER

Univerzální lyže pro nenáročný, pohodový freetouring.

Hora má být zábavná, důležité je být venku v přírodě a pohybovat se bez přílišných technických pasáží. Různé typy výšlapů, různé podmínky a druhy sněhu, důležité je užít si lyžování ve volném terénu blízko lanovky nebo dál v horách při hledání panenského prашanu. Každý si může užít hory podle svých možností, od hobby lyžaře po zkušeného alpinistu: lyžař surfuje, skáče a vlní se dolů svahem hory.

• Tour | Elevation | Exploration => UTOPIC-CAMBER

Univerzální lyže pro zdatné a zkušené lyžaře.

Alpinismus je náročnější, dobít vrchol, traverzovat svahem, sjet žleb. Materiál musí být multifunkční a technický pro všechny typy lyžování za všech okolností a ve všech horských podmínkách.

• Tour | Preciscion | Couloir => NEOTERIC-CAMBER

Univerzální lyže pro technicky zdatné lyžaře, kteří dokážou sjíždět hory.

Freerider vyrazí do velkých a strmých hor a kuloárů. Výzva je velká a riziko ještě větší. Proto potřebuje stabilní lyže poskytující jistotu a přesnost. Freeride lze absolvovat vedle sjezdovky nebo daleko od civilizace.

• Train | Jog | Race => TRAJORA => NEOTERIC-CAMBER

Lyže pro extrémní horolezce a alpinisty, kteří trénují, běhají nebo závodí. Zaměření je na kondici a rychlost.

V závislosti na ambicích lyžaře je trasa definována tak, aby se dostal dále a rychleji, výše a strměji. Further-faster, higher-steeper. ▣

VERTONE je od roku 2025 výhradním distributorem značky OGSO pro Českou republiku a Slovensko.

Více informací naleznete na:

ogsoski.cz / ogsoski.sk

PETZL WHISPER

Sedací úvazek s nejnovější technologií Matryx®

Extrémně lehký a technický úvazek WHISPER je zajímavou novinkou pro všechny extrémní horolezce a alpinisty. Inovativní konstrukce s použitou tkaninou MATRYX® Technology se zaměřuje na nezbytnosti: kompaktnost a nízká hmotnost bez obětování pohodlí. Pás a nožní popruhy jsou velmi flexibilní a umožňují dokonalou volnost pohybu. Díky pěti poutkům na materiál poskytuje kapacitu pro přenášení veškerého potřebného vybavení pro náročné horské expedice a skalní cesty. Jeho navazovací body a poutka jsou navrženy tak, aby poskytovaly dlouhodobou odolnost vůči oděru.

MATRYX®

Matryx® je nová, vysoce výkonná tkanina, která je neuvěřitelně lehká, odolná proti oděru, prodyšná, pohodlná a poskytuje vynikající oporu. Díky tomu je Matryx® vynikající tkanina pro použití ve sportu, zejména při výrobě běžecké obuvi.

Jak Matryx® funguje?

Matryx® je tkanina vyrobená z individuálně potažených polyamidových a kevlarových přízí. Tento proces zvyšuje prodyšnost (až 200 g/m²) tím, že umožňuje průnik páry potu, což znamená, že vaše tělo zůstane v suchu pro maximální pohodlí.

Matryx® je také vysoce přizpůsobitelný, takže specifických požadavků lze dosáhnout hrou s přízí, konstrukcí a hustotou. Například může být přidána reflexní příze pro zvýšení viditelnosti nebo může být Matryx® tkaný pomocí žakárového stroje, aby se tkanině dodaly různé vzory, tvary nebo barvy.

Udržitelnost

Další výhodou Matryxu® je, že výrobní proces využívá méně vody. Barva se přidává už při výrobě přízí a nebarví se až konečná tkanina, což uspoří až 50 % vody. V případě černé barvy se používá barvicí roztok, který spotřebuje o 95 % méně vody!

Kromě toho výrobce pracuje na nahrazení PU potahu příze vysoce odolnou recyklovanou polyesterovou pryskyřicí, která bude splňovat světové normy recyklování (GRS). ■

NOVINKY 2025

Sedací úvazky

Pro letošní rok Petzl přepracoval jejich modelovou řadu sportovních úvazků SAMA, SELENA, ADJAMA, LUNA. A co je na nich nového? Jsou to především materiály. Vnitřní prodyšný, příjemný materiál převzal z vyšší řady úvazků HIRUNDOS, vnější materiál je recyklovaný polyester. Nově použité popruhy na pásu, nohavičkách a navazovacím oku jsou tenčí a užší. Těmito inovacemi se podařilo snížit hmotnost a celkově jsou všechny úvazky měkčí, skladnější a příjemnější. No a třešničkou na dortu jsou líbivé barvy. U modelů SAMA a LUNA přibýly barevné varianty.

Ferratové sety

Inovace se také dočkaly sety pro zajištěné cesty via-ferrata s tlumičem pádu SCORPIO. Samotný tlumič se dočkal příjemného zmenšení (člověk by ani nevěřil, že to ještě jde) a nové jsou i karabiny.

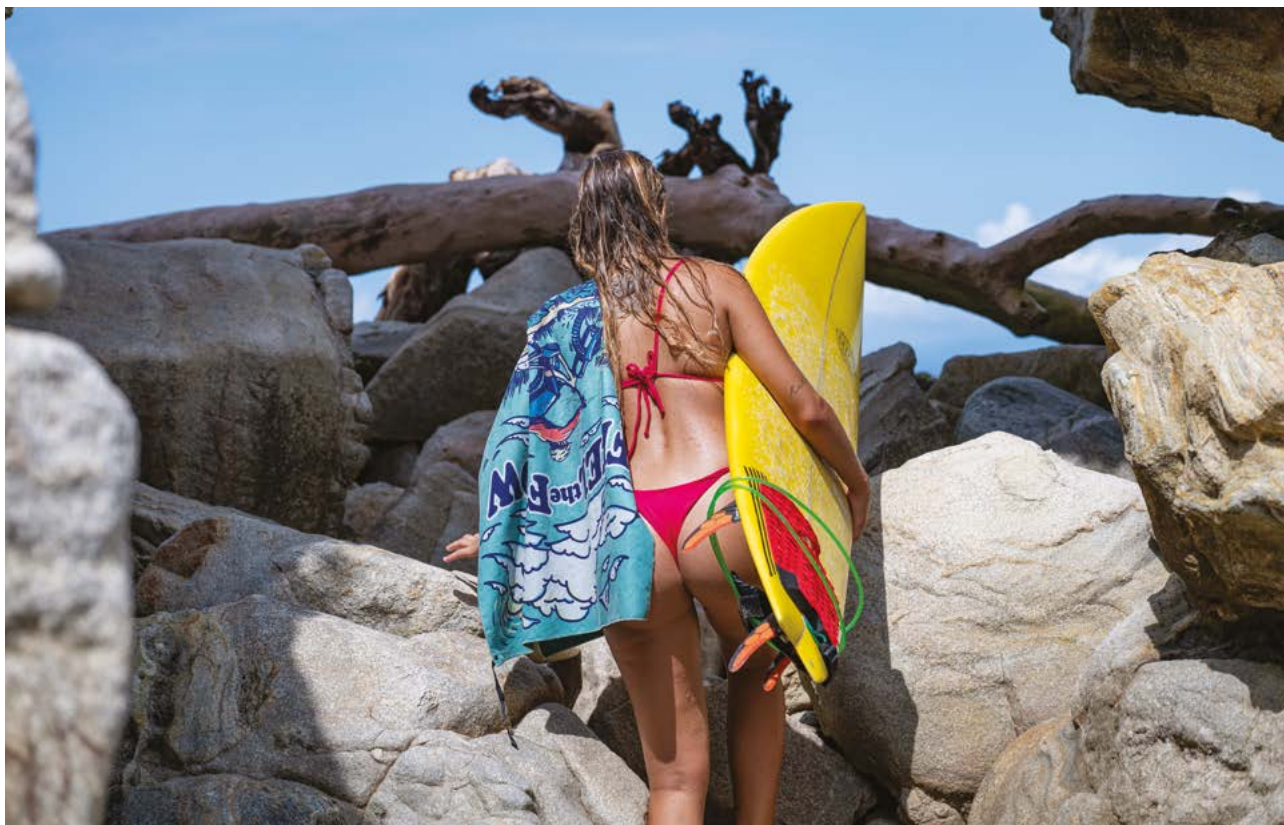
dočkaly nových variant, takže na výběr letos budou čtyři typy setů.

SCORPIO VERTIGO
SCORPIO VERTIGO SWIVEL

SCORPIO EASHOOK
SCORPIO EASHOOK SWIVEL

Klasické karabiny VERTIGO mají ergonomicky pozměněný tvar, aby příjemně padly do dlaně. Speciální dlaněvé karabiny EASHOOK jsou celé přepracované. Jsou z tenčího materiálu a lépe tvarované, aby manipulace s nimi byla příjemná a pohodlná. Modely VERTIGO a EASHOOK se navíc

Podrobné informace o novinkách Petzl naleznete na internetových stránkách petzl.vertone.cz ■

KDYŽ UMĚNÍ POTKÁ DOBRODRUŽSTVÍ:

PackTowl spojuje krásu přírody a dokonalou funkčnost

Představte si, že po dlouhém dni na trailu nebo surfování v oceánu sáhnete po ručníku, který nejenže okamžitě absorbuje vodu a rychle schne, ale zároveň vás přenesou do světa přírody díky svému jedinečnému designu. To je kouzlo ručníků PackTowl – kde se funkční materiál setkává s uměleckou inspirací.

Více než jen ručník

Většina outdoorových nadšenců ví, že každý gram vybavení se počítá. Ručníky PackTowl jsou navrženy tak, aby byly lehké, kompaktní, a přitom

extrémně funkční. Díky použití 50 % recyklovaného materiálu nejenže šetří přírodu, ale zároveň zaručují vysokou savost a rychlé schnutí – až o 70 % rychleji než běžné bavlněné ručníky. Navíc antibakteriální úprava Polygiene® zabraňuje zápachu, což oceníte při delších cestách.

Příběh designu: Umění inspirované přírodou

Za každým designem v kolekci PackTowl's Artist Series stojí příběh a jedinečný pohled na svět. Spolu práce se čtyřmi talentovanými umělci

přináší kolekci, která zachycuje krásu přírody v celé její rozmanitosti.

Gianna Andrews se nechala inspirovat majestátními horskými štíty a klidnými jezery. Její charakteristické expresivní tahy štětcem vás přenesou do divočiny, kde se cítíte svobodně a plní energie.

Kristina Wayte Bakke je dobrodružná duše, která vnáší do svých návrhů dynamiku pohybu. Její umění zachycuje radost z aktivity – ať už je to sjíždění řeky na kajaku nebo lezení po skalách. Shogo Ota přináší do kolekce prvky japonského minimalismu spojené s divokou přírodou Pacifického severozápadu. Jeho hravé a živé ilustrace připomínají nekonečné možnosti, které příroda nabízí.

Emily Kelley se zaměřuje na krajiny a emoce, které v nás příroda vyvolává. Její návrhy vyzařují klid a pocit propojení s okolním světem.

Kousek přírody každý den

Ať už jste dobrodruh, cestovatel nebo jen hledáte kvalitní ručník na cvičení,

PackTowl nabízí spojení umění, funkčnosti a udržitelnosti. Každý design vypráví svůj vlastní příběh a přináší do každodenního života kus divočiny, kterou tolik milujeme.

Proto až příště vyrazíte za dobrodružstvím, vezměte si s sebou nejen praktické vybavení, ale i něco, co vás bude inspirovat. A kdo ví? Možná právě pohled na umělecký design vašeho ručníku PackTowl ve vás probudí touhu objevovat nové horizonty. ■

PackTowl®

Příběh ztracené cesty a nalezené vody

Tomáš se vždy považoval za zkušeného cestovatele. Hory, divočina, dlouhé přechody – to byl jeho svět. Ale když se jednoho letního dne vydal na pětidenní trek v rumunských Karpatech, netušil, že ho čeká situace, která otestuje nejen jeho odolnost, ale i vybavení.

Třetí den putování ho zastihlo nečekané vedro. Voda v jeho lahvi se rychle tenčila a nejbližší značený pramen byl ještě několik hodin cesty. Náhodou však narazil na menší potok. Voda vypadala čistě, ale i zkušený cestovatel ví, že na pohled se nelze spolehnout. Naštěstí měl s sebou novinku, kterou testoval – **DayCap In-Bottle Filter** od Platypus. Stačilo jednoduše nasadit uzávěr na jeho širokohrdlou lahev, napustit vodu a začít pít. Žádné pumpování, žádné čekání. Výsledek? Chladná, osvěžující voda, která mu dodala sílu pokračovat v cestě.

Jak DayCap funguje?

DayCap In-Bottle Filter je inovativní uzávěr na lahev s integrovaným mikrofiltrem. Díky kompatibilitě s lahvemi **Nalgene**, **Hydroflask** a **Yeti Yonder** je ideální pro všechny, kdo chtějí rychlou a pohodlnou filtraci bez nutnosti nošení objemného filtračního systému.

Filtr používá **technologie dutých vláken**, která je ověřená a bezpečná. **Odstraňuje 99,999 % bakterií a 99,9 % prvků**, včetně nebezpečných organismů jako **E. coli**, **Giardia**, **Cryptospor**

Hydro Flask®

YETI® Yonder™

Nalgene®

DAYCAP IN-BOTTLE FILTER:

Revoluce ve filtraci vody na cestách

ridium a dalších. S průtokem 1 litr za minutu poskytuje rychlé a efektivní řešení pro hydrataci kdekoli na světě.

Výhody a vlastnosti

- **Snadné použití** – jednoduše nasadíte, naplníte lahev a pijete.
- **Lehká a odolná konstrukce** – váží pouhých 72 gramů.
- **Snadné čištění** – žádné složité zpětné proplachování, stačí protřepat vodou.
- **Kompatibilita** – pasuje na populární outdoorové lahve se širokým hrdlem.
- **Bez chemikálií a baterií** – funguje mechanicky, bez nutnosti chemických přísad nebo elektřiny.

A jak se osvědčil Tomášovi? **DayCap prošel zkouškou na výbornou** – žádné žaludeční potíže, žádné starosti, jen čistá voda a spokojený cestovatel pokračující vstříc dalším dobrodružstvím. Díky své **jednoduchosti použití, kompaktní velikosti a efektivní filtraci** je vhodný pro:

- **Trekaře, backpackery a horolezce**, kteří chtějí minimalizovat vybavení, a přitom mít jistotu čisté vody.

- **Kempování v přírodě**: Skvělý pro ty, kteří nechtějí tahat velké zásoby vody a chtějí si vodu filtrovat přímo v terénu.
- **Hudební festivaly a cestování na lehko**: Ideální pro situace, kdy máte přístup k vodě, ale její kvalita je pochybná.
- Pro lidi, kteří nechtějí pít nefiltrovanou vodu z veřejných kohoutků.

Pokud hledáte **snadný, kompaktní a efektivní filtr**, který vám umožní okamžitě pít bezpečnou vodu přímo z lahve, **DayCap In-Bottle Filter** je skvělá volba. Je ideální pro turisty, cestovatele i běžné uživatele, kteří chtějí mít jistotu čisté vody. ať už na cestách, v přírodě nebo ve městě.

Závěr – který filtr je nejlepší?

Vyber DayCap, pokud:

- Chceš nejjednodušší použití – jen nasadíš na lahev a piješ.
- Používáš klasické lahve se širokým hrdlem (Nalgene, Hydroflask).
- Nechceš se starat o složitou údržbu – stačí protřepat.

Vyber QuickDraw, pokud:

- Hledáš nejrychlejší filtraci (až 3 l/min).
- Chceš větší životnost (2 000 l).
- Nevadí ti stlačování měkké lahve při filtraci.

Vyber MSR TrailShot, pokud:

- Potřebuješ čerpat vodu přímo z potoků/jezer.
- Jsi trailový běžec nebo turista, který potřebuje rychle doplnit vodu bez nošení lahve.
- Nevadí ti ruční pumpování.

Každý z těchto filtrů má své místo – záleží jen na tom, jaký styl outdoorového života preferuješ!

Parametrové srovnání

Vlastnost	DayCap (Platypus)	QuickDraw (Platypus)	MSR TrailShot
Typ filtru	Uzávěr na lahev	Průtokový filtr	Ruční pumpa
Kompatibilita	Nalgene, Hydroflask, Yeti, Yonder	Měkké lahve QuickDraw, PET lahve	Žádná – pije se přímo
Hmotnost	72 g	69 g	142 g
Rychlost filtrace	1 l/min	3 l/min	1 l/min
Životnost filtru	1 000 l	2 000 l	2 000 l
Filtrační technologie	Duté vlákno (0,2 mikronu)	Duté vlákno (0,2 mikronu)	Duté vlákno (0,2 mikronu)
Odstraňuje bakterie/prvky	Ano	Ano	Ano
Odstraňuje viry	Ne	Ne	Ne
Čištění	Protřepáním	Proplachováním	Proplachováním
Použití	Přímé pití z lahve	Průtok do nádoby nebo pití	Přímé čerpání z přírodních zdrojů
Cena (přibližně)	1 210 Kč	1 480 Kč	2 150 Kč

MOJE ČELOVKY PRE ULTRA TRAIL RUNNING

SOŇA KOPČOKOVÁ

Slovenská bežkyňa ultra trail maratónů, ktorá pro prípravu využíva různé horské sporty, jako například horolezectví, alpinismus nebo skitouring.

„Multiday races“ (alebo viacdňové ultra bežecké preteky) ma fascinovali odvtedy, ako som sa dozvedela, že také niečo existuje. Ťažko to vysvetľovať...

V týchto vodách sa pohybujem od roku 2020. Vtedy som začala nsmelo na trati 1000 Miles Adventure.

Ale ja milujem hory. Veľké hory. A preto som hľadala výzvy tu. A našla som... Preteky UTMB PTL – non stop 300 km okolo masívu Mont Blanc...

Ďalej... Crossing Switzerland – 400 km naprieč švajčiarskymi Alpami... Eiger Ultra Trail 250 (E250) – 250 km v centrálnom Švajčiarsku... A mnohé iné...

Čo na to treba vedieť a zvládať? Behanie je iba nutnou podmienkou. Okrem rôznych zručností a schopností bude dôležitou oblasťou zvládnutia týchto výziev výbava.

A obrovský „game changer“ je svetlo. Svetlo? Áno. Vysvetlím.

Pohyb v náročnom vysokohorskom teréne, s autonómnou navigáciou, v snahe sa pohybovať rýchlo a efektívne...

Nie je to úplne jednoduché.

A keď do toho pride noc v kombinácii so spánkovou depriváciou, všetko sa komplikuje.

Zistila som, že keď mám slabú čelovku, návaly únavy a spánku „počas behu“

prichádzajú častejšie. Pochopila som, že kvalitné a výkonné svetlo, s maximálnou výdržou a rýchlou manipuláciou mi pomôže preteky zvládnuť lepšie. A tak som začala pátrať.

Úvod

Zo všetkých dostupných možností mi jednoznačne najlepšie vyšla značka Petzl. A tak sme spoločne začali hľadať vhodné čelové lampy pre mňa.

Moje požiadavky boli tieto:

- maximálna odolnosť proti pádu, vlhku a stlačeniu
- možnosť silného výkonu (aspoň 1000 lumenov)
- dlhá výdrž batérie
- komfortné nosenie (aby aj po celej noci na čele ma nebolela hlava)

Jednu čelovku som si vypýtala na klasické tužkové batérie, pre moje „self supported“ akcie (viac dní mimo civilizácie bez možnosti dobitia elektroniky).

Vybrali sme tieto tri modely:

- Petzl Swift RL
- Petzl Nao RL
- Petzl Iko

Príprava sa začala naplno a s ňou aj viacdňové bloky v horách, ktoré zahŕňajú nočné etapy v horách a ja som mala možnosť skúšať výber. A nakoniec bola aj premiéra mojich nových čeloviek na pretekoch UTLAC 250 – 254 km s prevýšením 14000 m+ okolo severotalianskeho jazera Lago di Como (Lario).

Píšem moje dojmy a skúsenosti, nie odborné parametre. Tie si môžete pozrieť na stránkách petzl.vertone.cz

Petzl Swift RL

Na tento model som sa veľmi tešila. Svetelný tok 1100 lumenov je to, čo už po prvej noci bez spania potrebujem. Preteky UTLAC 250 štartovali o 18:00 a čakala nás noc na trati. Prvých 50 km malo byť rýchlych (behateľných) a preto som potrebovala dobré svetlo.

Páči sa mi reaktívny mód, ktorý táto čelová lampa má. Bez toho, aby som čokoľvek stláčala, zabudovaný senzor analyzuje okolie a prispôbuje mu svietivosť. Videla som to, keď sme boli viacerí bežci pri sebe. Čelovka okamžite reagovala. Je to super, reakcia je rýchla a ja mám pocit, že sme zohraný tím. Páska okolo hlavy je príjemná, nešklbe mi vlasy, ale zároveň aj dobre drží a to aj pri technických zbehoch. Navyše má reflexné prvky, ktoré máme ako povinnú výbavu. Čelovú lampu som vyskúšala aj v kombinácii s prilbou Petzl a sedala perfektne. Ďalší dôležitý faktor pre mňa. Páči sa mi vrecúško ku (každej) čelovke, kde si ju viem efektívne zbalíť (aj spolu s náhradnou batériou).

Petzl Nao RL

Vždy som obzerala čelové lampy s čelenkou okolo hlavy. Snáď ako dobré riešenie, že po noci s čelovkou ma bolí hlava a mám otláčenú pečiatku na čele.

Model má veľkú batériu vzadu, vďaka čomu vydrží svietiť celú noc. Ale ani po noci som necítila diskomfort od čelov-

ky a nezostal mi ani odtlačok na čele. Podľa toho, či som mala čapicu, čelenku alebo iba zopnuté vlasy, som si regulovala obvod čelenky s gumičkou vzadu. Prekvapilo ma, že aj napriek pevnej konštrukcii čelenky sa dala pekne zohnúť a vložiť do malého vrecúška na čelovku. Batéria sa zasúva jednoducho, takže aj unavená a so skrehnutými rukami som zvládla nasadzovanie v pohode. Takisto reaktívny mód aj na tomto modeli je dokonalý a ja si už ani neviem predstaviť fungovať inak. Aj k tomuto prototypu mám náhradnú batériu, čo mi dáva dobrý pocit istoty. Batéria sa dáva jednoducho, čo už pri únave alebo skrehnutých rukách dosť pomôže. Vzadu bliká červené svetielko, ktoré ma chránilo, keď sme prebehli na pretekoch cez cestu alebo okrajom osád.

Petzl Iko

Tento model sme vybrali kvôli možnosti použitia s (mikro)tužkovými batériami AAA. Potrebujem mať aj túto alternatívu.

Keď si na hory balím čelové lampy, vždy si zabalím jednu nabíjateľnú čelovku a druhé svetidlo s tužkovými baterkami.

Keď som chytila čelovku do ruky, prekvapilo ma, aká ľahučká je. Iba 80 gramov a pritom svieti 500 lumenov. Opäť čelenka okolo hlavy a v kombinácii s takouto veľmi nízkou hmotnosťou super možnosť byť naľahko. Až pri tomto modeli som pochopila, na čo vlastne slúži vrecúško. Keď sa dovnútra dá rozsvietená čelovka, vznikne malý lampáš. Čelová lampa má tri intenzity svietenia, čo mi na bežné situácie stačí. Na technický alebo navigačne extrémne ťažký terén použijem predošlé dva modely. Páči sa mi možnosť použiť ju ako svetlo v stane či na stole, čo som samozrejme hneď vyskúšala. I vymoženosť zamknúť proti náhodnému zasvieteniu v batohu. Za mňa fakt super multifunkčný variant. Použitie klasických batérií mám rada, keď robím vlastné projekty v horách, kde je málo možností si dobíjať elektroniku. ■

sonakopcokova.sk

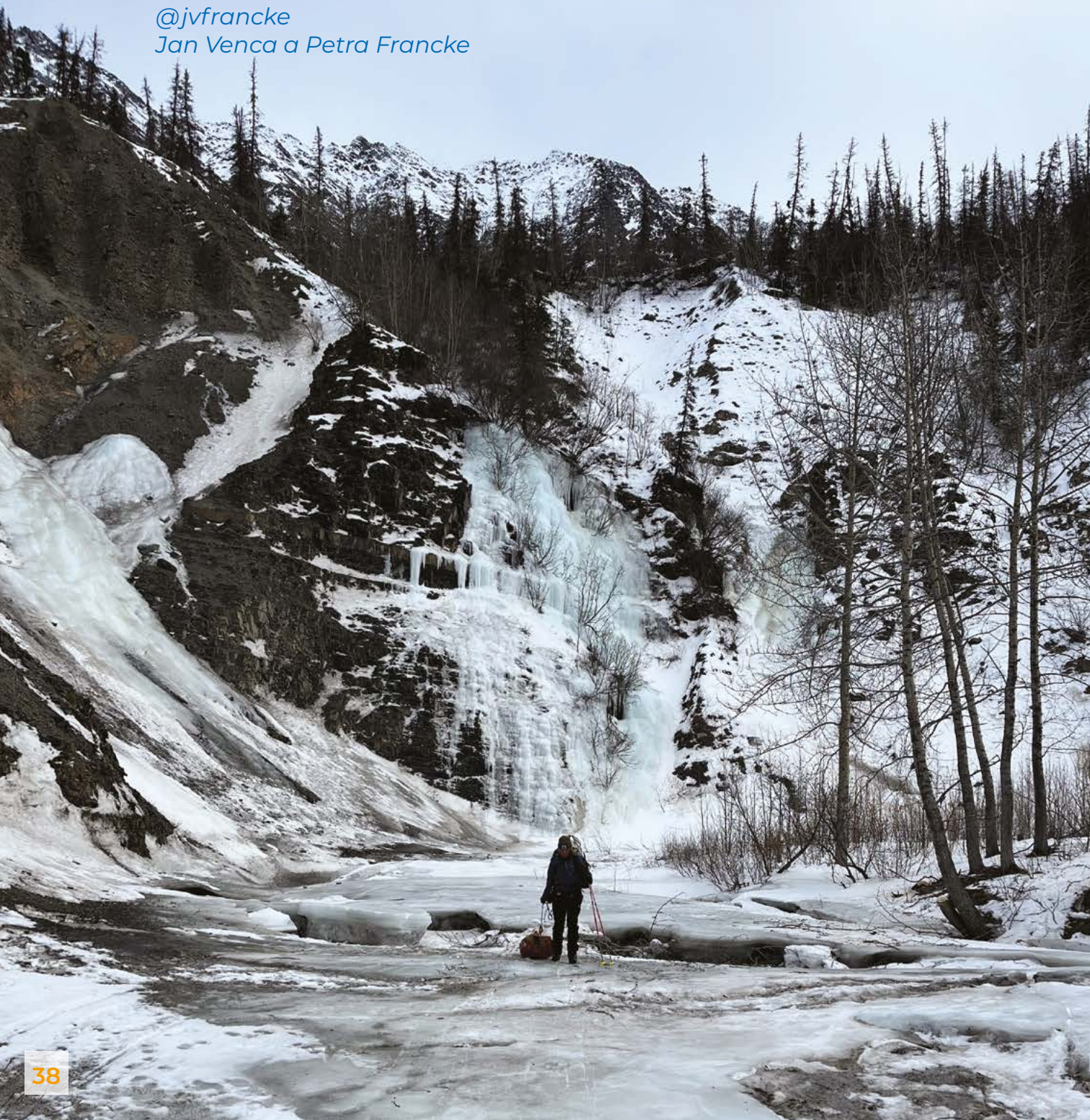

LÁSKA, SANĚ A IDITAROD:

výročí, které neohřeje, ale zahřeje

@jvfrancke

Jan Venca a Petra Francke

RECEPT NA KVALITNÍ MANŽELSKÝ ZÁŽITEK NEBO TIP NA SVATEBNÍ CESTU?

Není problém, tady náš recept na ten nejintenzivnější sdílený zážitek během Iditarod Trail Invitational na Aljašce. 350 mil zimní divočinou Aljašky.

START: ZAHŘÍVACÍ KOLEČKO PO JEZERU PLNÉM KAMÍNKŮ

Odstartovali jsme s lyžemi na saních. Po zahřívacích 20 km chůze jsme se dostali k jezeru Big lake, které je opravdu velké a tam konečně nazuli lyže. Led na celém jezeru byl krásně hladký a jelikož po něm jezdí i auta, tak často v něm byly i kamínky, které nebyly vidět, ale zato byly dost citit při záškrubech nohou. Musel jsem se smát, když jsem si uvědomil, že máme namazáno jako na světový pohár. Jízda po ledu je skvělá, ale na neobjevené svaly a stabilitu dost náročná. Po sjezdu z jezera jsme měli nohy v křeči, ale dalo se jet po hmotě, která z 50 % obsahovala sníh a zbytek byly všechny možné minerální látky a bio produkty. Ve dvě ráno jsme dojeli k velké řece a tam zabívali.

DEN PO SUSITNA A YENTNA RIVER: KDYŽ ROVINA BOLÍ

Další den byl ve znamení jízdy po řece, nejdříve Susitna a pak Yentna River. Výhoda řeky je rovina, nevýhoda je pakárna. Výhodou letošní nezimy bylo málo sněhu na řece a velice často hladký led, po kterém to krásně jelo. Nevýhodou je, že na ledu si saně za vámi dělají, co chtějí a neustále se přesouvají z jedné strany na druhou. V jednu ráno jsme se blížili ke srubu, kde jsme plánovali přespat. Je to srub jedné ochotné paní a ta nám dala instrukce, jak se tam dostat, kde jsou klíče a podobně. Po celodenním pohybu do nočních hodin není úplně snadné se řídit instrukcemi. Ve srubu od začátku zimy nikdo nebyl, a tak to byla spíše nouzovka, vytopit se nám ho nepodařilo a je pravda, že tuhle noc byla i celkem zima, hlavně takto u řeky.

PADÁJÍ METEORY, VZÁPĚTÍ VZPOMÍNKY

Vyrazili jsme brzy ráno za odcházející noci a hned jak jsme vstoupili na řeku,

tak nad námi padalo cosi do naší atmosféry, meteorit či zbytky Muska, nevíme, ale bylo to nádherné. Hvězdy pomalu mizely, na východě se obzor začal červenat a ticho narušovalo jen občasné a velmi hlasité praskání ledu. Teplota byla na - 20°C, a to dělá ledu dobře. V dopoledních hodinách jsme konečně opustili řeku a vydali se vstříc horám. Trasa se začala vlnit nahoru a dolů a já u každého druhého stromu vyprávěl Hostě, co jsem tam viděl, či zažil, minule. Třeba když jsme šli místem, kde na mě minule zaútočil los, intenzivní vzpomínky. Večer jsme složili hlavu u Shell Lake, protože na checkpoint Finger Lake to bylo ještě hrozně daleko.

PRVNÍ BIVAK S PANIKOU: RYCHLE DO STANU

Proto jsme dál vyrazili brzo ráno, abychom došli co nejbližší k horám. Čekání

na světlo je nesmírně dlouhé a čas se vleče pomaleji, než když je světlo. Foukal i vítr, ale do zad. Měl jsem strach se z toho radovat, abych to nezakřikl. Ale v tomto ohledu Aljaška byla jako naše máma, přísná, ale hodná. Kolem oběda jsme došli na Check point Finger Lake, stan postavený na jezeře. Dlouho jsme se nezdrželi a spěchali dál, abychom stihli co nejvíce slunečního světla. A hlavně nás čekali brutální kolmé pasáže jak nahoru, tak dolů, což je vždy lepší za světla. Měli jsme v plánu jít dokud budeme moct jít a pak zabiakovat. Hosta by sice mohla jít asi až do rána, ale zastavila ji zima, brnění prstů a měla strach, aby se ji neudělali omrzliny. Trochu jsem vycítil paniku, takže jsem zavelel k bivaku, rychle postavil stan, aby se do něj Hosta mohla ve spacáku nakulit. Když už jsme oba leželi ve spacáku, byla panika zažehnaná a Hostě zase normálně kolovala krev v žilách. Jelikož bylo lehce pod

-20 °C tak ranní probuzení bylo na pohled pohádkové, námraza všude kolem. Na pocit to bylo na hovno, musela to být rychlá akce odchodu.

RAINY PASS: VRCHOL ZÁVODU A DŮVĚRY

Čekal nás den v kopcích s cílem na Puntilla Lake. Cesta ubíhala pomalu a někdy i při pádech tvrdě. Kolem nás se tyčily vrcholy nádherných hor, a tak to bylo celý den. Odpoledně jsme dorazili na srub, kde jsme si dobře odpočinuli a ve tři ráno jsme zahájili výstup na nejvyšší bod závodu Rainy Pass. Stoupali jsme zužujícím se údolím, vítr foukal tak, aby nám často pomáhal a když začalo svítat, bylo to nádherné. Díky větru bylo náročné najít přesně cestu, takže občas jsme bloumali po planině nejisti správného směru, ale ten jsme vždy nakonec našli. Před polednem jsme dobili Rainy Pass. Silný vítr si žádal rychlou fotku a rychle dolů. Jízda dolů byla parádní a často dost divoká. Když jsme projížděli přes roklinu Dalzell Gorge bylo to dokonce dost adrenalinové. Divoce proudící řeka pod námi a my nad ní na vrstvě různě slabého a ve všech sklonech nakloněného ledu. Lyže už odpočívali na saních, protože by to byla sebevražda jet dolů řekou na lyžích. Odpoledne jsme orazili do Rohn, malý stan za horama. Tam jsme se posilnili bratburtem, whisky a vyrazili dál. Dva kilometry jsme si ještě užili po řece na lyžích, ale pak jsme je naložili na sáně, protože sníh zmizel. A to zcela, ani kapička sněhu. Saně jsme táhli po šterku, trávě, drnech, hlíně ještě dlouho do noci a u Egypt Mountain postavili stan. Bylo kousek pod nulou, teplo a my jsme leželi ve spacáku jen ve spodním prádle. A hlavně ráno sucho, žádná zmrzlá kondenzace. Nádhera.

BEAR CREEK: ROMANTIKA Z BOBKŮ

Následující den byl ve znamení pěší turistiky. Táhli jsme celý den saně po

všem možném. Občas se do toho připletlo zamrzlé jezero, ale vyhodnotil jsem to vždy mylně, že nemá cenu obouvat lyžačky a lyže...mělo by to cenu. Vítr foukal z boku a vyhladil led tak, že se po něm i v nesmecích chodilo špatně a vítr sebou odnesl k nám připoutané saně. Cíl byl srub Bear Creek Cabin. Cesta to byla pomalá a nekonečná, ale navečer jsme došli k odbočce. Dostat se ke srubu znamená odbočit z trasy a zajít si 1,5 km tam a pak zpět. Tím, že v těchto podmínkách tady nikdo na skútru nejedí, tak cesta téměř neexistovala. Všude vysoké drny trávy, tzv. tussocks, které převrací a zastavují saně a do toho prodírání se křovím. Takže tenhle kilometr a půl nás značně vyčerpal, hlavně mentálně. Ale stálo to za to, na srubu nikdo, romantika jako blázen. Šel jsem shánět dřevo, rozdělali jsme oheň a byla to krátkodobá pohoda. Velký problém byl s vodou, nikde žádný sníh. Musel jsem jít dál za srub, kde jsem tenkou vrstvou sněhu našel a seškrábal. Ale byla to nouzovka, sníh plný bobků, jehličí a všeho možného jsme důkladně převažili a měli z něj krásně žlutou vodu. A dělat 5 litrů vody z různých zbytků sněhu zabralo pár hodin. Pohodu nám stejně celkem brzy narušili další tři závodníci, kteří došli na srub a zrovna patřili mezi námi neoblíbené.

NIKOLAI: VYČERPÁNÍ

Proto opět brzy ráno vyklízíme pozice a jdeme vstříc dalším pěším zážitkům. Mysleli jsme si, že máme to nejhorší za sebou, ale na cestě do vesnice Nikolai jsme narazili na úseky tak hustě posetými tussocks, hlinou a vším možným, že to bylo hodně na morál se každých deset metrů vracet, obracet saně, přenášet saně, vyndávat zaseklé lyže.

Naštěstí odpoledne jsme dorazili na rozsáhlá rašeliniště, která byla zčásti zamrzlá. Nazuli jsme lyže a ve vrstvě 3 cm vody jsme jeli po mixu ledu s trávou. Úseky kde led nebyl jsme už chodili na férovku s lyžemi, protože se nám nechtělo je pořád sundávat a nandávat. Do Nikolai jsme dorazili v podvečer, což byl skvělý čas. A skvělé byla informace, že odsud to do McGrath je už jen po sněhu.

CÍL: PLÁČ POD BRÝLEMI, RADOST V SRDCI

Na posledních 80 km cesty jsme vyrazili v 5 ráno a abychom si nemysleli, že máme vyhráno, tak Hosta hned po pár metrech spadla tvrdě na zem a nemohla hýbat ramenem. Síla vůle a prášek to museli vyřešit. Z posledního dne se vyklubal nádherný den, snad jeden z nejhezčích. Lyže už jsme nesundávali, krásně to odsypalo, slunce lehce z tenké vrstvy mraků svítilo, nefoukalo a my si to užívali. 20 km před cílem jsme si dali poslední pauzu a tam to na nás padlo. Byli jsme tam, jen my dva, za sebou 8 dní, spousty společných zážitků v divočině, kdy jsme se museli jeden na druhého spoléhat, pomáhat si, respektovat se. Cítil jsem jak se naše již, tak dost propletené kořeny ještě více utahují a snad nic je už nemůže vyvrátit. Mysleli jsme na naše děti a u toho nenápadně pod brýle brečeli. Vzácný a nepopsatelný okamžik. Ani jsme nemuseli mluvit. My jsme se teda všeobecně moc nebavili, nikdy jsme od sebe nebyli více jak 50 metrů, ale během pochodu vždy za sebou, a to si moc nepokecáte. A ono není potřeba ani moc povídat, důležité je cítit a prožívat. To je od slova žít. ■

Tak žijte plně.

OBLEČENÍ PRO SPORTOVNÍ LEZCE

Sportovní lezení je horolezecká disciplína, do které by se dalo zařadit několik forem lezení, a to skalní lezení, bouldering a lezení na umělé stěně. Jedná se o aktivity, které se praktikuji většinou v teplém počasí od jara do podzimu, pokud se jedná o skalky a bouldery. Přes zimu se lezci zavírají do tělocvičen a trénují na překližce, nebo cestují za sluncem vyhřátými lezeckými spoty do vzdálenějších krajín. Kromě lezeckého vybavení, které je pro lezení samozřejmostí, se lezci musí i oblékat. Oblečení je hned vedle lezeckého vybavení důležitou součástí „výstroje a výstroje“.

V čem se leze?

Začátky sportovního lezení v osmdesátkách minulého století byly ve znamení volných triček s ušitými rukávy a divoce barevných elastáků.

V devadesátkách se začaly objevovat první výrobci specializující se na oblečení pro lezce no a od té doby už se tento směr stal nedílnou součástí každého lezce (snad jen s výjimkou ortodoxních piskařů).

Jestli něco lezci od svého oblečení očekávají, tak je to hlavně neomezená volnost pohybu. A protože se leze na drsném a hrubém materiálu, každý lezec určitě ocení jeho mechanic-

kou odolnost. A třetí (ne)podstatnou vlastností lezeckého oblečení je jeho vzhled, který bývá dosti charakteristický a křičí do světa: „Jsem lezec!“

Na umělé stěny většinou stačí jen tílko, tričko, případně top a nějaké tříčtvrťáky nebo kraťasy. Venkovní lezení je závislé na počasí. V létě stačí tričko, tílko, topík a kraťasy. Když se ochladí, sáhnete po dlouhých kalhotách a mikině.

Důležité jsou pohodlné, propracované střihy a dokonale strečové materiály, které vám umožní volný pohyb v extrémních krocích těch nejtěžších cest.

Novinky

CO MÁME PRO LEZCE V NAŠÍ KOLEKCI NOVÉHO?

Ženy

DENIA

Dámský top Denia kombinuje středomořský šarm s lezeckou funkcí. Stylizovaná horská silueta a jemné proužky evokují dobrodružství, zatímco lehká směs Modalu zajišťuje pohodlí a volnost pohybu. Díky racerback střihu je ideální pro lezecké aktivity i volný čas. Inspirováno Dénii, španělským pobřežním městem plným hořečeckých lokalit!

JESSY

Pravděpodobně nejodolnější dámské kraťasy z modelové řady Chillaz. Volnost pohybu zajišťuje strečový materiál, uvolněný střih a vložený klín. Elastický pas se stahovací šňůrkou zajišťuje, že vám dokonale padnou.

SALZBURG

Salzburg je velmi elegantní bavlněná bunda s kapucí, která dokonale kombinuje ležerní vzhled s funkcí. Třešinkou na dortu je nášivka Chillaz na hrudi se stylovými liniemi a klikatými detaily, z kterých vyzařuje alpský duch. Jemný potisk na okraji kapuce dotváří moderní vzhled. Bunda je vyrobena z lehké směsi bavlny a elastanu a zaručuje volnost pohybu. Ideální pro každodenní nošení!

Muži

VILS CLIMB & CHILL

Tilko Vils nabízí optimální volnost pohybu při sportovním lezení. Bylo vyvinuté ve spolupráci s lezeckými týmy. Jeho prémiová směs Modalu zajišťuje pohodlí a vynikající elasticitu. Ideální pro dynamické pohyby a aktivní životní styl na horách nebo na lezecké stěně.

BANFF SHORTS

Novinka v naší kolekci, kraťasy Banff, jsme pojmenovali po známé lezecké oblasti. Jsou vyrobeny z robustní tkaniny, která rychle schne a díky velké pružnosti vám umožní extrémní rozsah pohybu, který při lezení potřebujete. Kromě pouťek na pásek je na zadní straně ještě jedno poutko na pytlík na magnézium.

SAPPORO CHILLAZ LOGO

Ležerní mikina s kapucí s logem Chillaz. Tenčí látka na přechodné období při střídání teplých a studených ročních období, počesaná z vnitřní strany pro příjemně měkký pocit. Žebrované manžety lze snadno vykasat. Potisk má několik vrstev, přičemž barva vykukuje po stranách. ■

Spoustu dalších novinek nejen pro lezce, najdete na našich stránkách chillaz.vertone.cz

LANOVÉ PARKY

DOBRODRUŽSTVÍ PRO CELOU RODINU

Lanové parky, někdy označované také jako lanová centra, představují skvělou kombinaci zábavy, adrenalinu a pohybu na čerstvém vzduchu. Jsou vhodné pro všechny věkové kategorie a nabízejí jedinečnou možnost otestovat svou rovnováhu, sílu a odvahy.

Co jsou lanové parky a jak fungují?

Lanové parky se skládají z lanových cest, které jsou umístěny v různých výškách nad zemí. Návštěvníci se po nich pohybují a musí překonávat různé překážky, jako například žebříky, mosty, hrazdy, kladiny nebo lanovky, přičemž jsou vždy jistiště speciálním horolezeckým vybavením.

Typy lanových center

V anglicky mluvících zemích se můžete setkat s několika typy těchto atrakcí, například:

- **Rope courses** – lanové dráhy s různými překážkami
- **Adventure parks** – dobrodružné parky nabízející rozšířené možnosti aktivit
- **Ziplines** – lanovky, které umožňují rychlý sjezd na kladce

V České republice a na Slovensku se lanová centra označují různě – lanové parky, lanové dráhy či lanové stezky. V nich se nachází lanové dráhy, které jsou podle konstrukce rozděleny na:

- **Nízké lanové dráhy** – na tyto dráhy nepotřebujete speciální ochranné pomůcky a nemusíte se zajišťovat proti pádu
- **Vysoké lanové dráhy** – umístěné obvykle 10 metrů a více nad zemí. Návštěvníci těchto parků si vybírají z nabídky různých „vzdušných stezek“ a pohybují se z jedné plošiny na druhou, překračují mosty, lanové dráhy, skáčou na hrazdy nebo sjíždí na

lanovkách. Tyto stezky jsou umístěny buď na sloupech, anebo jsou nataženy vysoko v korunách stromů.

Historie lanových center

V počátcích byly lanové překážky navrženy tak, že uživatele jistil instruktor ze země pomocí horolezecké techniky. Tyto překážky nebyly průchozí a návštěvník absolvoval jednotlivé úseky pod dohledem.

Dnes jsou oblíbenější **průchozí lanové stezky**, kde si návštěvníci sami přecvakávají jističí karabiny po celé trase a dokončují ji samostatně. Obvykle jsou tyto trasy rozděleny podle obtížnosti – od jednoduchých tras pro začátečníky až po náročné pasáže pro zkušenější lezce.

Bezpečnost a vybavení

Bezpečnost proti pádu je na těchto lanových stezkách zajištěna ocelovými lankami, která jsou natažena podél dráhy. Uživatel si přecvakává dvě smyčky s karabinami na koncích podobně, jako na zajištěných cestách via-ferrata v horách. Toto vybavení nezabráni pádu, ale zachytí váš pád. V případě pádu zůstanete viset ve smyčkách připojených k postroji a musíte se dostat zpět na dráhu, abyste mohli pokračovat dále.

Základní vybavení pro návštěvníky zahrnuje:

- **Horolezeckou přilbu** – chrání hlavu před nárazy,
- **Celotělový úvazek** (postroj) – zajišťuje bezpečné upevnění,
- **Spojovací smyčky s karabinami** – umožňují přepínání mezi překážkami,
- **Dvojitou kladku** – pro bezpečný sjezd na lanovkách,
- **Ochranné rukavice** – zvyšují komfort a chrání ruce.

Pravidelné kontroly a údržba

Protože frekvence uživatelů v lanových centrech během sezóny je velká, je vybavení (osobní ochranné prostředky) vystaveno intenzivnímu používání a musí splňovat spoustu požadavků. V první řadě musí být řádně certifikované pro dané použití, aby byla zajištěna bezpečnost uživatelů. Dále musí být trvanlivé a odolné intenzivnímu používání. A v neposlední řadě jednoduché na používání a pohodlné. Samozřejmě takového vybavení jsou pravidelné kontroly provozovatelem lanových center a evidence výsledků těchto kontrol. Vybavení, které neprojde kontrolou, musí být vyřazeno z používání a nahrazeno novým kusem.

Kam vyrazit?

Lanové parky najdete po celé České republice i na Slovensku. Nabízejí širokou škálu překážek, které se liší svou výškou, délkou i náročností. Stačí se podívat na internet a vybrat si ten, který vás nejvíce zaujme. ■

Kladka:
PETZL TRAC GUIDE
PETZL TRAC CLUB

Úvazky:
PETZL SWAN EASYFIT
PETZL SWAN FREEFALL

Přilba:
PETZL PANGA

PETZL®

TIPY A RADY ZE SERVISU

JAK SPRÁVNĚ ZACHÁZET SE STANEM?

Venku se začíná oteplovat, dny se prodlužují a to znamená, že se blíží kempovací sezóna. Každý z nás chce být připraven a nenechat nic náhodě. Přinášíme vám několik tipů a rad, jak správně zacházet se svým stanem, aby vám dlouho a dobře sloužil.

Správná péče o stan se vám vrátí v podobě dlouhé životnosti a bezproblémového používání. Vydejte se na své dobrodružství s jistotou, že váš stan je připraven na všechno!

TIP 1: Čistota je základ

Udržování stanu v čistotě je klíčové pro jeho dlouhou životnost. Pokud stan po výjezdu zůstane špinavý a uloží se nevyčištěný, mikroorganismy mohou začít degradovat jeho materiál. Po každém použití, pokud je stan znečištěný, by měl být důkladně očištěn.

Jak čistit stan:

- Použijte měkký hadřík a mýdlovou vodu, abyste odstranili nečistoty.
- Poté stan důkladně otřete čistým hadrem namočeným v čisté vodě.
- Nikdy nepoužívejte prostředky na mytí nádobí nebo jiné agresivní saponáty, protože mohou narušit ochranný zátěr stanu.

TIP 2: Prevence poškození

Správná příprava místa pro stanování i manipulace se stanem jsou zásadní pro prevenci poškození.

Jak předejít poškození stanu:

- Před stavbou stanu vždy odstraňte ostré kamínky, větve a další předměty, které by mohly poškodit podlahku.
- Používejte footprint (podložku pod stan), abyste předešli prodření podlahky a případnému navlhnutí.
- Při sestavování tyčí dávejte pozor, aby všechny segmenty správně zapadly do sebe. Pokud nejsou plně zastrčené, zvyšuje se tlak na konce segmentů, což může vést k prasknutí nebo dokonce k roztržení trojika.

TIP 3: Uskladnění

Před uložením stanu je nezbytné se ujistit, že je dokonale suchý. Pokud je stan uložen vlhký, mohou se na něm tvořit plísň, které ho mohou nenávratně poškodit.

Jak správně stan skladovat:

- Ideální je stan skladovat volně pověšený ve skříni nebo šatně/na půdě.
- Pokud nemáte dostatek prostoru, uložte stan do síťovaného nebo bavlněného pytle a umístěte jej na tmavé, suché a chladné místo.
- Stan by neměl být skladován v neprodyšném přepravním obalu, protože to brání jeho odvětrávání.

Užitečné tipy na cesty

Pokud se chystáte na delší výpravy, je dobré mít s sebou základní opravnou výbavu.

Co si vzít s sebou:

- Opravnou dlahu pro případ zlomeného segmentu tyče (poškození může způsobit silný vítr nebo nešťastná manipulace).

MSR Tent Pole Repair Splint

Víceúčelová dlahu na opravu stanových tyčí

Ripstop pásku, která umožňuje rychlé opravy trhlin ve stanu. ■

ZAKÁZKOVÁ VÝROBA

PRODUKTŮ PETZL PRO PRÁCE VE VÝŠKÁCH

Společnost Petzl, výrobce osobních ochranných pomůcek pro práce ve výškách nabízí firmám a organizacím službu Petzl Custom (zakázková výroba).

Je to služba, která vám umožní přizpůsobit určité produkty ze sortimentu značky Petzl vašim potřebám. Petzl vám upraví nebo zkompletuje produkty tak, aby vyhovovaly potřebám vašich pracovníků. Tato služba dokáže přizpůsobit přilby, spojovací prostředky pro pracovní polohování nebo pracovní lana.

JAKÝCH PRODUKTŮ SE SLUŽBA PETZL CUSTOM TÝKÁ?

Přilby VERTEX a STRATO

Úpravy:

- Polep přileb logem vaší firmy a reflexními nálepkami různých barev
- Osazení přileb požadovaným příslušenstvím přímo od dodavatele, oční nebo obličejové štíty, chrániče sluchu, chrániče zátylku, ochranné obaly a další.

Minimální množství je 20 přileb.

Spojovací prostředky pro pracovní polohování GRILLON

Úpravy:

- Typ lana: standardní nebo vysoké pevnosti
- Barva lana
- Délka lana
- Druh spojky na konci lana a druh spojky pro připojení k postroji

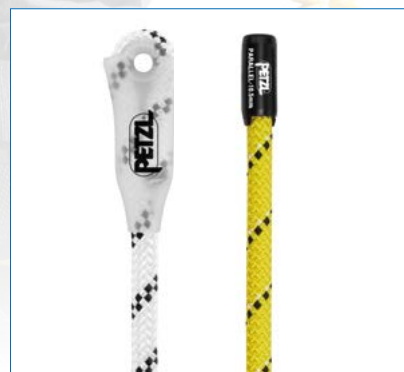
Nízkoprůtažná lana AXIS 11 mm, PARALLEL 10.5 mm and VECTOR 12.5 mm

Statická lana RAY 11 mm

Pomocná šňůra SEGMENT 8 mm

Úpravy:

- Barva lana
- Délka lana
- Typ zakončení (zašité oko na konci nebo bez, pouze nízkoprůtažná lana)

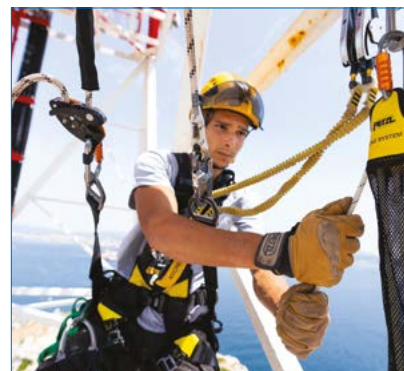
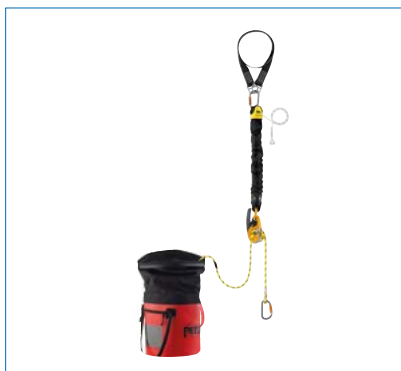

**CHCETE-LI VYUŽÍT SLUŽBU PETZL CUSTOM, KONTAKTUJTE ODDĚLENÍ PRÁCE VE VÝŠKÁCH
SPOLEČNOSTI VERTONE (vertone.cz) A DOMLUVTE SE NA OBJEDNÁVCE.**

Evakuační sada JAG RESCUE KIT

Úpravy:

- Lano AXIS 11 mm v různých barvách a délky od 10 do 185 metrů.
- Barva kotvicí smyčky
- Délka vytahovací sady JAG RESCUE
- Typ jisticího/slaňovacího zařízení s funkcí antipanik I'D S nebo I'D EVAC
- Sada je dodávána ve vaku, který odpovídá zvolené délce lana ■

Power to the Sleeper

BOOST 650™ spací pytel

Třísezónní péřový spací pytel přináší nejmodernější inovaci v podobě patentované technologie WarmZip™ pro vyznavače každodenního dobrodružství. Jediným zipem proměníte Boost 650 z prostorného obdelníkového tvaru do útulného tvaru mumie, který je až o 6 °C teplejší.

- ▶ Patentovaný zip WarmZip™ zvyšuje teplotu spacího pytle až o 6°C
- ▶ Víceúčelové otvory na ruce, které vám umožní číst knihu, hrát karty nebo prostě jen zapnout zip – to vše můžete dělat bez opuštění pohodlí svého spacího pytle. Otvory na ruce nabízejí další možnost odvětrání spacího pytle
- ▶ Impregnované kachní peří o plnivosti 650 s hydrofobní úpravou a certifikací RDS je rozdělen do klíčových oblastí pomocí zónové izolace pro maximalizaci zadržení tepla a minimalizaci celkové hmotnosti
- ▶ Dodává se v různých velikostech, takže si můžete najít ideální střih
- ▶ K dispozici ve variantách -6°C a 0°C

THERMA-REST®

Načti kód pro shlédnutí videa

©2024 Cascade Designs, Inc.

VERTONE s.r.o.

Podhorská 240/168
466 02 Jablonec nad Nisou

+420 489 200 200
info@vertone.cz

www.vertone.cz
www.protipadu.cz

@petzlczsk
@montaneczsk
@chillazczsk
@vybaveninacesty

@petzl_cz_sk
@montaneczsk
@chillazczsk
@vybaveninacesty
@ogsoski_cz_sk

vertone.cz

Vydavatel:

VERTONE s.r.o.

Vydání: 1/2025, IV. ročník

Jako výhradní zástupce značek Cascade Designs, Thermarest, MSR, SealLine, Summit to Eat, Platypus, Petzl, Montane, Chillaz, Ogso a Haago, vlastníme práva používat foto, nákresy, texty a loga s copyrighty těchto značek.

Zveřejňování textů, nákresů, fotografií pouze se souhlasem vydavatele ©2025 VERTONE

Grafika: Gabriela Vojtíšková

Partneři:

ALPENVEREIN CZ
ALPSKÝ KLUB PRAHA – AUSTRIA